

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้าง
และพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อทดสอบความสอดคล้องของ โมเดลความสัมพันธ์
โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับของวัตถุประสงค์ ดังนี้

ผลการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยขอเสนอผลการ
ดำเนินการ ดังนี้

1. ผลการสร้างกรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการสร้างกรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ ผู้วิจัยได้
ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์
เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้ ซึ่งจากการสังเคราะห์เบื้องต้น พบว่า มีองค์ประกอบ
หลัก 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อย 15 องค์ประกอบ และตัวร่างตัวบ่งชี้ 60 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
องค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (Input) ประกอบด้วย 1) องค์ประกอบย่อย ผู้บริหารเป็นผู้นำ
ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1.1) มีความรู้
ความเข้าใจในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1.2) มีความตระหนักและเห็นคุณค่าใน
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1.3) มีการพัฒนานตนเองและพัฒนางานระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน 1.4) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 2.1) มีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบ
 การดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2.2) มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงานและ
 พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2.3) ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินงาน
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของนักเรียนได้ 3) องค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่น ชุมชน ให้ความร่วมมือเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้
 ดังนี้ 3.1) ผู้ปกครอง ชุมชน ได้รับความรู้ ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 3.2) ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน 3.3) ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 4.1) มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น 4.2) ร่วมมือ
 กับครู ประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น 4.3) ร่วม
 กิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนและกิจกรรมช่วยเหลือและป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียน
 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสื่อ และเครื่องมือ ที่เอื้อ ต่อการดำเนินงาน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้
 ดังนี้ 5.1) มีสื่อและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจำแนกและคัดกรองนักเรียน
 5.2) มีคู่มือ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่อาศัยหลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง 5.3) มีการรวบรวม
 จัดทำ ใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมและเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการ
 ส่งเสริม ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียน 5.4) มีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน
 และการติดตามผลการดำเนินงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย
 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวางระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้
 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1.1) จัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 1.2) จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 1.3) กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน โครงการ และปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน
 1.4) สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน 1.5) มีเครือข่ายสหวิชาชีพ 2) องค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่น การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 5.1) การรู้จัก
 นักเรียนเป็นรายบุคคล 5.2) การคัดกรองนักเรียน 5.3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
 5.4) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา 5.5) การส่งต่อนักเรียน 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การนิเทศ
 กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผล ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 3.1) มีแผนการนิเทศ

ติดตาม ประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3.2) มีการดำเนินงานตามแผน 3.3) มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน 3.4) มีการรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

4) องค์ประกอบย่อยการสร้างความยั่งยืน ได้ร่างตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 4.1) ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4.2) บำรุงขวัญกำลังใจแก่บุคลากร 4.3) สร้างสายใยเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบหลักด้านผลผลิต (Output) ประกอบด้วย 1) องค์ประกอบย่อย การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ ได้ร่างตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1.1) รู้ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ 1.2) รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง 1.3) กล้าแสดงออก อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ 1.4) มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน 1.5) ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 1.6) สามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง 2) องค์ประกอบย่อย การมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขลักษณะนิสัยที่ดี ได้ร่างตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 2.1) มีน้ำหนัก/ส่วนสูง ตามเกณฑ์มาตรฐาน (กรมอนามัย) 2.2) รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง 2.3) มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้เป็นแบบอย่างที่ดีและให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ 3) องค์ประกอบย่อย การมีทักษะชีวิตและสามารถหลีกเลี่ยงป้องกันภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 3.1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด เพศและสิ่งมอมเมาทั้งปวง 3.2) สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่เป็นพิษภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่ พึงประสงค์ 3.3) รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติด เพศ และสิ่งมอมเมาทั้งปวง 3.4) สามารถชักชวน หรือส่งเสริมให้เพื่อนประพฤติตนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม 4) องค์ประกอบย่อย รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถจัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเองได้ ได้ร่างตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 4.1) รู้จักความต้องการของตนเอง 4.2) มีเอกลักษณ์ของตนเอง 4.3) มีความภาคภูมิใจในตนเองและชื่นชมผู้อื่น 4.4) รู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์ 4.5) รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์ 5) องค์ประกอบย่อย การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 5.1) มีความรับผิดชอบ บทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อครอบครัว 5.2) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน 5.3) การประพฤติปฏิบัติตามกฎกติการะเบียบ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน 5.4) มีจิตอาสา ช่วยเหลือ รักษาสาธารณสมบัติ

6) องค์ประกอบย่อย การมีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริต ได้ร่างตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 6.1) มีความรู้ ความเข้าใจในงานและอาชีพ 6.2) สามารถวิเคราะห์งานและอาชีพได้ 6.3) มีแนวทางและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพ 6.4) มีทักษะพื้นฐานอาชีพที่ถนัดและสนใจ เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการสัมภาษณ์เชิงลึกมีสาระสำคัญในประเด็นแนวคำถาม 2 ประเด็น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น คือ 1) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านด้านปัจจัย (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Output) ครบถ้วนเพียงพอหรือไม่ และควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขจากที่ผู้วิจัยนำเสนออะไรบ้าง และ 2) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด และมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในบริบทของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือไม่ อย่างไร จากนั้นผู้วิจัยได้สรุปประเด็นความคิดเห็นด้วยการสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกดังกล่าว และนำผลการพิจารณาร่วมกับตัวบ่งชี้ที่ได้จากผลการสร้างกรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้ของผู้วิจัย มาดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และปรับปรุง เพิ่มเติมตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใหม่ โดยแสดงรายละเอียดผลการพัฒนา ดังตารางที่ 20 ถึง ตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (Input)

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
ผู้บริหารเป็นผู้นำ ในการดำเนินงาน ระบบการดูแล ช่วยเหลือแก่นักเรียน	1. มีความรู้ ความ เข้าใจในเรื่องระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน 2. มีความตระหนัก และเห็นคุณค่า ในระบบการดูแล ช่วยเหลือแก่นักเรียน 3. มีการพัฒนาตนเอง และพัฒนาระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	3. มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนานวัตกรรมระบบ การดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน		

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม
		ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมที่ตัดออก	
<p>ครูมีความสามารถในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p>	<p>4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>1. มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถ</p> <p>ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>2. มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงานและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p>		

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม
	<p>3. ครูทุกคนได้รับ การพัฒนาให้สามารถ ดำเนินงานระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน และแก้ไขปัญหาที่ ซับซ้อนของนักเรียน ได้</p>		
<p>ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือเอา ใจใส่ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน</p>	<p>1. ผู้ปกครอง ชุมชน ได้รับความรู้ ความ เข้าใจในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p>	<p>1. ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร เครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้ ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน</p>	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม
	<p>2. ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรม การดำเนินงานตาม ระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>3. ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือใน กิจกรรมการดำเนินงาน ตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p>	<p>2. ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร เครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน</p> <p>3. ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการ ดำเนินงานตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p>	ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมที่ตัดออก

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้			
องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม
นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน	<p>1. มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น</p> <p>2. ร่วมมือกับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น</p> <p>3. ร่วมมือกับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น</p> <p>3. ร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา</p>	<p>1. ร่วมมือกับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น</p> <p>2. ร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียน และกิจกรรมช่วยเหลือและป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียน</p> <p>3. มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น</p>	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
มีสื่อ และเครื่องมือ ที่เอื้อต่อการ ดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ร่างตัวบ่งชี้เดิม 1. มีสื่อและเครื่องมือ ในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การจำแนกและ คัดกรองนักเรียน 2. มีคู่มือ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติที่อาศัย หลักวิชาการของ ผู้เชี่ยวชาญ			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
	<p>3. มีการรวบรวม จัดหา ใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบันในการ ส่งเสริม ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาณ์นักเรียน</p> <p>4. มีแบบบันทึก การส่งต่อมักรเรียน และการติดตามผล การดำเนินงาน</p>			

ตารางที่ 21 แสดงผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (Process)

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การวางระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> จัดโครงสร้างและคณะกรรมการการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน โครงการ และปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ตั้งชัดเจน สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน 	<ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น สื่อ เครื่องมือ นวัตกรรม และอื่น ๆ 		

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการดำเนินงานตาม 5 ขั้นตอน	<p>5. มีเครือข่ายมหาวิทยาลัย</p> <p>1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>2. การคัดกรองนักเรียน</p> <p>3. การส่งเสริมพัฒนา นักเรียน</p> <p>4. การป้องกันและ การแก้ไขปัญหา</p> <p>5. การส่งต่อ นักเรียน</p>	<p>5. สร้างและพัฒนาเครือข่าย สหวิชาชีพ เช่น องค์กร หรืออื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และจัดอบรม สัมมนาให้เครือข่าย ทั้งภายในและภายนอก</p> <p>1. มีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>2. มีการคัดกรองนักเรียน</p> <p>3. มีการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน</p> <p>4. มีการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และให้การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน</p> <p>5. มีการส่งต่อ นักเรียน</p>		

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เพิ่มเติม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การมีเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล และรายงานผล	<ol style="list-style-type: none"> มีแผนการนิเทศติดตามประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน มีการดำเนินงานตามแผน มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน มีการรายงานผล การดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ 			
การสร้างคามยั่งยืน	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน 		

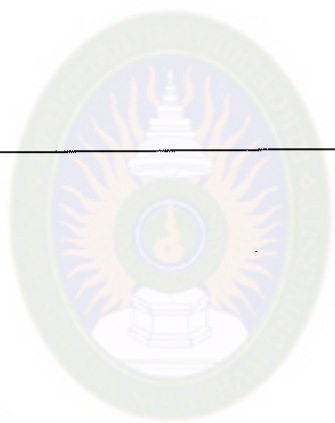
องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
	<p>2. บำรุงขวัญกำลังใจแก่บุคลากร</p> <p>3. สร้างสายใยเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>2. ยกย่องเชิดชูเกียรติและบำรุงขวัญกำลังใจแก่ครู บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>3. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่าย สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>4. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>5. ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง</p>	

ตารางที่ 22 แสดงผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบหลักด้านผลผลิต (Output)

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้	1. รู้ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ 2. รู้จุดเด่น จุดด้อย ของตนเอง 3. กล้าแสดงออก อย่าง เหมาะสมและสร้างสรรค์ 4. มีความตระหนัก ในความเป็นอาเซียน 5. ดำเนินชีวิตตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	1. รู้ความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเอง		

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
<p>การมีสุขภาพกาย</p> <p>สุขภาพจิต และ</p> <p>สุขภาพขณะนิตยที่ตี</p>	<p>6. สามารถวิเคราะห์</p> <p>ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้</p> <p>ด้วยตนเอง</p> <p>1. มีน้ำหนัก/ส่วนสูง</p> <p>ตามเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>(กรมอนามัย)</p> <p>2. รู้จักดูแลสุขภาพอนามัย</p> <p>ของตนเอง</p> <p>3. มีมนุษยสัมพันธ์</p> <p>สามารถปรับตัวได้</p> <p>เป็นแบบอย่างที่ดีและ</p> <p>ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้</p>			

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การมีทักษะชีวิตและสามารถหลีกเลี่ยงป้องกันภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	ร่างตัวบ่งชี้เดิม 1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด เพศและสิ่งมอมเมาทั้งปวง 2. สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่เป็นพิษภัยอันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ 3. รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติด เพศ และสิ่งมอมเมาทั้งปวง			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
รักและเห็นคุณค่า ในตนเองและผู้อื่น และสามารถจัดการ กับปัญหาและ อารมณ์ของตนเอง ได้	4. สามารถชักชวน หรือส่งเสริมให้เพื่อน ประพฤติตนตามแนว ทางที่ถูกต้องเหมาะสม 1. รู้จักความต้องการของ ตนเอง	1. ศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความ เป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น 2. แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ได้อย่างเหมาะสม 3. สามารถใช้หลักเหตุผล ในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง		

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม	<p>5. รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์</p> <p>1. มีความรับผิดชอบ บทบาทหน้าที่ของตนเอง ที่ติดต่อครอบครัวที่มีต่อครอบครัว</p> <p>2. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของ โรงเรียน</p> <p>3. การประพฤติปฏิบัติ ตามกฎกติกา ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน</p> <p>4. มีจิตอาสา ช่วยเหลือ รักษาสาธารณสมบัติ</p>	<p>1. มีความรับผิดชอบ บทบาทหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว</p>		

องค์ประกอบย่อย	ร่างตัวบ่งชี้เดิม	ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้		
		ตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข	ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติม	ตัวบ่งชี้เดิมที่ตัดออก
การมีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริต	1. มีความรู้ความเข้าใจในงานและอาชีพ 2. สามารถวิเคราะห์งานและอาชีพได้ 3. มีแนวทางและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพ 4. มีทักษะพื้นฐานอาชีพที่ถนัดและสนใจ เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต	1. มีความรู้ความเข้าใจในงานและอาชีพสุจริต 2. มีทักษะพื้นฐานในอาชีพสุจริต 3. เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต 4. มีหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพสุจริต		

จากผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อย 15 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่ปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติม จากผลการ สังกะระห์เบื้องต้น 60 ตัวบ่งชี้ เพิ่มขึ้นจำนวน 62 ตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (Input) ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย ผู้บริหารเป็น ผู้นำในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) มีความตระหนักและเห็นคุณค่าใน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนานวัตกรรมระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 4) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบย่อย ครูมีความสามารถในการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจและ สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) มีความตระหนักและเห็นความสำคัญ ในการดำเนินงานและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 3) ครูทุกคนได้รับการ พัฒนาให้สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน ของนักเรียนได้ องค์ประกอบย่อย ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้รับ ความรู้ ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ 3) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินงานตาม ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบย่อย นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ร่วมมือกับครู ประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น 2) ร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน และกิจกรรมช่วยเหลือและป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียน และ 3) มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น องค์ประกอบย่อย มีสื่อ และเครื่องมือ ที่เอื้อ ต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีสื่อและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจำแนก และคัดกรองนักเรียน 2) มีคู่มือ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่อาศัยหลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง 3) มีการรวบรวม จัดทำ ใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและเครื่องมือ ที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการส่งเสริมช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และ 4) มีแบบบันทึก การส่งต่อนักเรียนและการติดตามผลการดำเนินงาน

องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย
 การวางระบบบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) จัดโครงสร้าง
 และคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็น
 พื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน
 โครงการ และปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน 4) สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน
 เช่น สื่อ เครื่องมือ นวัตกรรม และอื่น ๆ และ 5) สร้างและพัฒนาเครือข่ายสหวิชาชีพ เช่น
 ช่างซ่อมรถ สมาคมหรืออื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดอบรม สัมมนาให้เครือข่าย
 ทั้งภายในและภายนอก องค์ประกอบย่อย การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ได้ตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน
 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกัน การแก้ไขปัญหาและให้การดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน องค์ประกอบย่อย การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล
 และรายงานผล ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีแผนการนิเทศติดตาม ประเมินผลระบบ
 การดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) มีการดำเนินงานตามแผน 3) มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนา
 การดำเนินงาน และ 4) มีการรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ องค์ประกอบย่อย
 การสร้างความยั่งยืน ได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมระบบ
 การดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) ยกย่องเชิดชูเกียรติและบำรุงขวัญกำลังใจแก่ครู บุคลากร และ
 ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับ
 เครือข่าย สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กร ที่เกี่ยวข้อง 4) จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 5) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบ
 การดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง

องค์ประกอบหลักด้านผลผลิต (Output) ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย การรู้จัก
 ตนเองและพึ่งตนเองได้ ได้ตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) รู้ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ
 ของตนเอง 2) รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง 3) กล้าแสดงออก อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์
 4) มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน 5) ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 และ 6) สามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง องค์ประกอบย่อย การมีสุขภาพ
 กาย สุขภาพจิต และสุขลักษณะนิสัยที่ดี ได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีน้ำหนัก/ส่วนสูงตาม
 เกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข 2) รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง
 และ 3) มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้เป็นแบบอย่างที่ดีและให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้

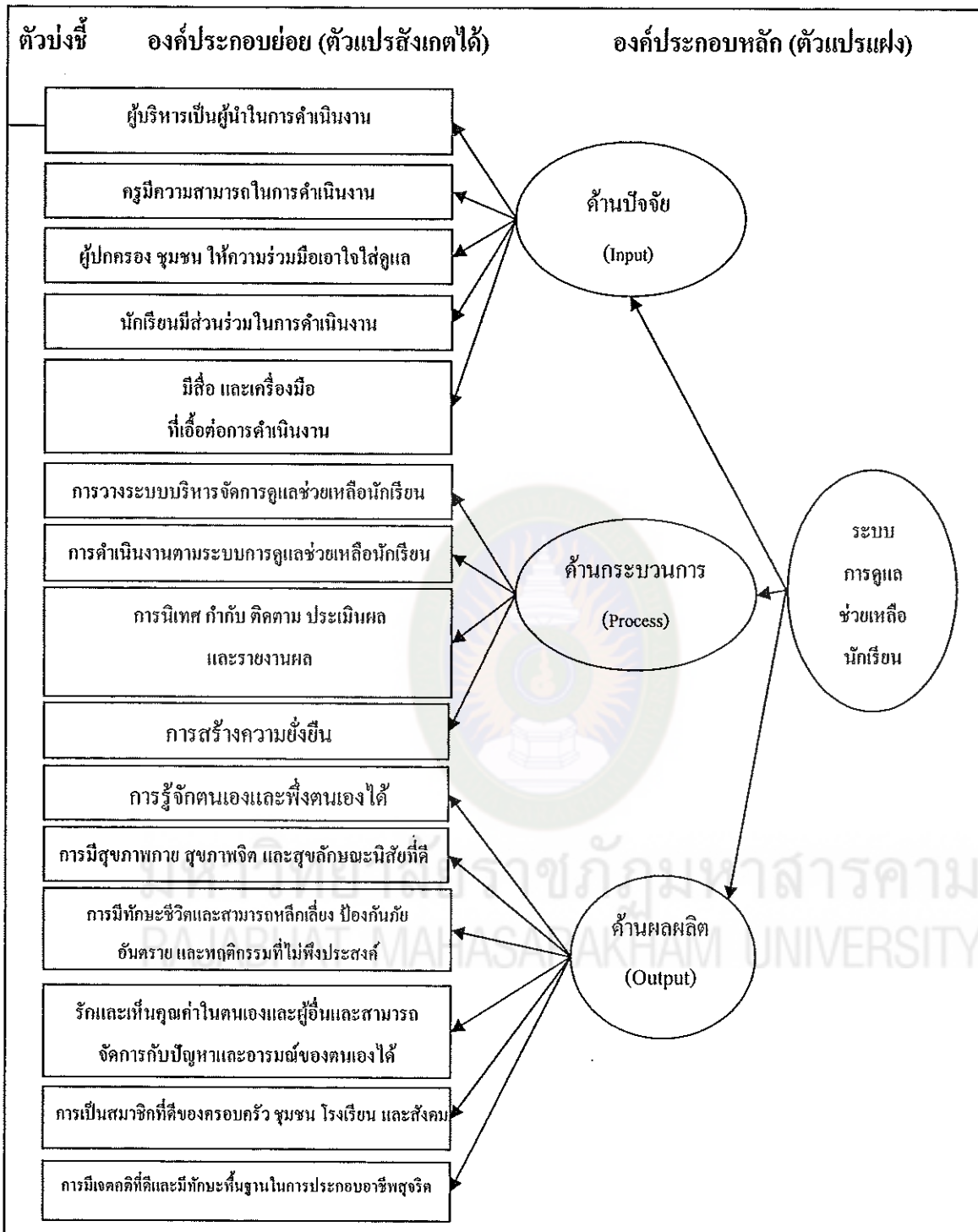
องค์ประกอบย่อย การมีทักษะชีวิตและสามารถหลีกเลี่ยง ป้องกันภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับ ยาเสพติด เพศและสิ่งมอมเมาทั้งปวง 2) สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่เป็นพิษภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ 3) รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติด เพศ และสิ่งมอมเมาทั้งปวง และ 4) สามารถชักชวนหรือส่งเสริมให้เพื่อนประพฤติตนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม

องค์ประกอบย่อย รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถ จัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเองได้ ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น 2) แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม 3) สามารถใช้หลักเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง 4) รู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 5) รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์

องค์ประกอบย่อย การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและสังคม ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ 1) มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว 2) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน 3) การประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน และ 4) มีจิตอาสา ช่วยเหลือ รักษาสาธารณสมบัติ

องค์ประกอบย่อย การมีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริต ได้ตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ ความเข้าใจในงานและอาชีพสุจริต 2) สามารถวิเคราะห์งานและอาชีพได้ 3) มีแนวทางและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพ และ 4) มีทักษะพื้นฐานอาชีพที่ถนัดและสนใจ เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต

จากรายละเอียดผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปเป็นโมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังแผนภาพที่ 16 ดังนี้

แผนภาพที่ 16 โมเดลสมมติฐานความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากตัวบ่งชี้ที่ผ่านการพัฒนาแล้วเพื่อหาคุณภาพของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของตัวบ่งชี้เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC) ของร่างตัวบ่งชี้ทั้ง 62 ตัวบ่งชี้ ผลปรากฏว่าตัวบ่งชี้ทุกตัวบ่งชี้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ถือว่านำไปใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในการวิจัยนี้ คือ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และสร้างแบบสอบถามโดยปรับปรุงข้อความตามข้อ เสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนไม่ใช่อำเภอตัวอย่าง จำนวน 30 โรงเรียน ซึ่งการวิจัยนี้ทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha co-efficient) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถาม โดยภาพรวมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .97 แล้วนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 700 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 639 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 91.29 โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ในการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอและการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าและความหมายทางสถิติ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

SA สัญลักษณ์แทน องค์ประกอบตัวบ่งชี้ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Student Assistance System) วัตถุประสงค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อย 15 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 62 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1 INP สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (Input) วัตถุประสงค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 17 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1.1 ADMI1 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านผู้บริหารเป็นผู้นำ ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

AD1 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

AD2 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 2 มีความตระหนักและเห็นคุณค่า ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

AD3 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

AD4 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.2 TEAC2 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านครูมีความสามารถ ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TE5 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TE6 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 6 มีความตระหนักและเห็นความสำคัญ ในการดำเนินงานและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TE7 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 7 ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้ สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของนักเรียนได้

1.1.3 PARE3 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน

PA8 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 8 ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้ ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

PA9 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 9 ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่าย
ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

PA10 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 10 ชุมชน องค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.4 STUD4 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านนักเรียนมีส่วนร่วม
ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ST11 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 11 มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น

ST12 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 12 ร่วมมือกับครูประจำชั้น /
ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

ST13 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 13 ร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน
และกิจกรรมช่วยเหลือและป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน

1.1.5 MEDE5 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านมีสื่อ และเครื่องมือ
ที่เอื้อต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ME14 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 14 มีสื่อและเครื่องมือในการรู้จัก
นักเรียนเป็นรายบุคคล การจำแนกและคัดกรองนักเรียน

ME15 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 15 มีคู่มือ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่
อาศัยหลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง

ME16 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 16 มีการรวบรวม จัดหา ใช้และพัฒนา
สื่อเทคโนโลยี สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมและเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการส่งเสริม
ช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ME17 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 17 มีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน
และการติดตามผลการดำเนินงาน

1.2 PRO สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (Process)

วัดจากองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 19 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.2.1 MANA6 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการวางระบบ
การบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

MA18 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 18 จัด โครงสร้างและคณะกรรมการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

MA19 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 19 จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

MA20 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 20 กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงานโครงการ และปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน

MA21 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 21 สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น สื่อ เครื่องมือ นวัตกรรมและอื่น ๆ

MA22 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 22 สร้างและพัฒนาเครือข่ายสหวิชาชีพ เช่น ตั้งชมรม สมาคม หรืออื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดอบรม สัมมนา ให้เครือข่ายทั้งภายในและภายนอก

1.2.2 OPER7 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

OP23 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 23 มีการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล

OP24 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 24 มีการคัดกรองนักเรียน

OP25 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 25 มีการกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

OP26 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 26 มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน

OP27 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 27 การส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ

1.2.3 SUPE8 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการนิเทศ กำกับ

ติดตาม ประเมินผล และรายงานผล

SU28 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 28 มีแผนการนิเทศติดตาม ประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

SU29 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 29 มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

SU30 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 30 มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน

SU31 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 31 มีการรายงานผลและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

1.2.4 SUST9 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการสร้างความยั่งยืน

SU32 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 32 ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

SU33 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 33 ยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้รางวัล และบำรุงขวัญกำลังใจแก่ครู บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

SU34 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 34 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

SU35 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 35 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

SU36 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 36 ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง

1.3 OUT สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบหลักด้านผลผลิต (Output) วัดจากองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 26 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.3.1 SELF10 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้

SE37 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 37 รู้จักความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเอง

SE38 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 38 รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง

SE39 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 39 กล้าแสดงออก อย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์

SE40 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 40 มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน

SE41 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 41 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

SE42 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 42 สามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

1.3.2 HABI11 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการมีสุขภาพกายสุขภาพจิต และสุขลักษณะนิสัยที่ดี

HA43 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 43 มีน้ำหนัก/ส่วนสูงตามเกณฑ์
มาตรฐานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

HA44 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 44 รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง

HA45 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 45 มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้
เป็นแบบอย่างที่ดี และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ได้

1.3.3 SKIL12 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการมีทักษะชีวิต
และสามารถหลีกเลี่ยง ป้องกันภัย อันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

SK46 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 46 รู้และเข้าใจในสิ่งที่ เป็นพิษภัย
อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

SK47 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 47 สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่
เป็นพิษภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

SK48 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 48 รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับสิ่งที่
เป็นพิษภัยอันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

SK49 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 49 สามารถชักชวนหรือส่งเสริมให้
เพื่อนประพฤติดนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม

1.3.4 APPR13 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านรักและเห็นคุณค่า
ในตนเองและผู้อื่น สามารถจัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเอง ได้

AP50 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 50 ศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง
เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น

AP51 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 51 แสดงออกทางอารมณ์ได้ความรู้สึกได้
อย่างเหมาะสม

AP52 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 52 สามารถใช้หลักเหตุผลในการ
แก้ปัญหาความขัดแย้ง

AP53 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 53 รู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหา
อย่างสร้างสรรค์

AP54 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 54 รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์

1.3.5 MEMB14 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านการเป็นสมาชิกที่ดี
ของครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ME55 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 55 มีความรับผิดชอบ รู้บทบาทหน้าที่
ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว

ME56 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 56 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของ
สถานศึกษา

ME57 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 57 ประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา
ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน

ME58 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 58 มีจิตอาสา และรักษาสมบัติ
ของส่วนรวม

1.3.6 ATTI15 สัญลักษณ์แทนองค์ประกอบย่อยด้านมีเจตคติที่ดีและมี
ทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริต

AT59 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 59 มีความรู้ ความเข้าใจในงานและอาชีพ
สุจริต

AT60 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 60 มีทักษะพื้นฐานในอาชีพสุจริต

AT61 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 61 เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต

AT62 สัญลักษณ์แทนตัวบ่งชี้ที่ 62 มีหลักการและเหตุผลในการ
ตัดสินใจเลือกอาชีพที่สุจริต

2. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าและความหมายทางสถิติ ประกอบด้วย

X	หมายถึง ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
GFI	หมายถึง ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index)
AGFI	หมายถึง ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit index)
RMSEA	หมายถึง ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังที่สองเฉลี่ย (root mean square error approximation)
df	หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
P	หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
b	หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบ
R ²	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (squared multiple correlation)

FS	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ที่คะแนนองค์ประกอบ
SE	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)
e	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (error) ของตัวบ่งชี้
	หมายถึง	ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรสังเกตได้)
	หมายถึง	องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรแฝง)
	หมายถึง	องค์ประกอบหลัก (ตัวแปรแฝง)
	หมายถึง	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรหรือน้ำหนัก

องค์ประกอบ

 หมายถึง ความสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปร

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นลำดับ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและค่าสถิติพื้นฐานความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

ตอนที่ 2 ผลการนำเสนอโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และค่าสถิติพื้นฐานระดับการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแยก กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ รายละเอียดคั่งแสดงใน ตารางที่ 23-25 ดังนี้

ตารางที่ 23 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเภทผู้บริหาร

สถานภาพ		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	1. ชาย	560	87.64
	2. หญิง	79	12.36
อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	1	.16
	2. ตั้งแต่ 30 – 45 ปี	153	23.94
	3. สูงกว่า 45 ปี	485	75.90
ระดับการศึกษา	1. ปริญญาตรี	104	16.28
	2. ปริญญาโท	535	83.72
	3. ปริญญาเอก	-	-
ประสบการณ์ ในการทำงาน	1. น้อยกว่า 5 ปี	41	6.42
	2. 5 – 15 ปี	139	21.75
	3. มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	459	71.83

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเภทผู้บริหาร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 560 คน คิดเป็นร้อยละ 87.64 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุสูงกว่า 45 ปี จำนวน 485 คน คิดเป็นร้อยละ 75.90 รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 30 – 45 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 23.94 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 535 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72 รองลงมาเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 16.28 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 459 คน คิดเป็นร้อยละ 71.83

ตารางที่ 24 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเภทครูผู้รับผิดชอบ
งานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สถานภาพ		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	1. ชาย	349	54.62
	2. หญิง	290	45.38
อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	11	1.72
	2. ตั้งแต่ 30 - 45 ปี	320	50.08
	3. สูงกว่า 45 ปี	308	48.20
ระดับการศึกษา	1. ปริญญาตรี	468	73.24
	2. ปริญญาโท	170	26.60
	3. ปริญญาเอก	1	.16
ประสบการณ์ ในการทำงาน	1. น้อยกว่า 5 ปี	30	4.69
	2. 5-15 ปี	167	26.14
	3. มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	442	69.17

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเภทครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 54.62 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ตั้งแต่ 30 - 45 ปี จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 50.08 รองลงมาเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุสูงกว่า 45 ปี จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 73.24 รองลงมาเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 442 คน คิดเป็นร้อยละ 69.17

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านปัจจัย (Input)			
1.1 ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.13	.80	มาก
1.1.2 มีความตระหนักและเห็นคุณค่าในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.11	.78	มาก
1.1.3 มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.09	.80	มาก
1.1.4 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.03	.80	มาก
1.2 องค์ประกอบย่อยด้านครูมีความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
1.2.1 มีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.21	.75	มาก
1.2.2 มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงานและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.08	.82	มาก
1.2.3 ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของนักเรียนได้	4.15	.75	มาก

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1.3 องค์ประกอบย่อยด้านผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือการเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
1.3.1 ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้ ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.91	.77	มาก
1.3.2 ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่ายที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินงานตาม ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.98	.79	มาก
1.3.3 ผู้ปกครอง ชุมชน องค์การเครือข่ายที่ เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมการดำเนินงาน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.86	.79	มาก
1.4 องค์ประกอบย่อยด้านนักเรียนมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
1.4.1 มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น	3.98	.79	มาก
1.4.2 ร่วมมือกับครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น	3.99	.72	มาก
1.4.3 ร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน และ กิจกรรมช่วยเหลือและป้องกัน แก้ไขปัญหา นักเรียน	3.90	.83	มาก
1.5 องค์ประกอบย่อยด้านโรงเรียนมีสื่อ และ เครื่องมือที่เอื้อต่อการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน			
1.5.1 มีสื่อและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การจำแนก และคัดกรองนักเรียน	3.98	.80	มาก
1.5.2 มีคู่มือ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่อาศัย หลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง			
1.5.3 มีการรวบรวม จัดทำ ใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมและเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการส่งเสริมช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.07	.86	มาก
	4.07	.80	มาก

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1.5.4 มีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียนและการติดตามผลการดำเนินงาน	4.13	.75	มาก
2. องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (Process)			
2.1 องค์ประกอบย่อยการวางระบบการบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
2.1.1 จัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.08	.82	มาก
2.1.2 จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.10	.80	มาก
2.1.3 กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน โครงการ และปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน	4.13	.79	มาก
2.1.4 สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น สื่อ เครื่องมือ นวัตกรรมและอื่นๆ	4.12	.78	มาก
2.1.5 สร้างและพัฒนาเครือข่ายสหวิชาชีพ เช่น ตั้งชมรม สมาคม หรืออื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดอบรม สัมมนาให้เครือข่ายทั้งภายในและภายนอก	4.11	.78	มาก
2.2 องค์ประกอบย่อยการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน			
2.2.1 มีการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.04	.80	มาก
2.2.2 มีการคัดกรองนักเรียน	4.10	.83	มาก
2.2.3 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.11	.76	มาก
2.2.4 มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.98	.88	มาก
2.2.5 มีการส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ	3.95	.86	มาก

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวปั่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
2.3 องค์ประกอบย่อยการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผล			
2.3.1 มีแผนการนิเทศติดตาม ประเมินผลระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.17	.74	มาก
2.3.2 มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง			
2.3.3 มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน	4.15	.81	มาก
2.3.4 มีการรายงานผลและประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.08	.80	มาก
	4.02	.83	มาก
2.4 องค์ประกอบย่อยการสร้างควมยั่งยืน			
2.4.1 ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.03	.79	มาก
2.4.2 ยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้รางวัล และบำรุขขวัญ กำลังใจแก่ครู บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.09	.78	มาก
2.4.3 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่าย สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง	4.16	.77	มาก
2.4.4 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.85	.80	มาก
2.4.5 ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง	3.98	.79	มาก
3. องค์ประกอบหลักด้านด้านผลผลิต(Output)			
3.1 องค์ประกอบย่อยการรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้			
3.1.1 รู้จักความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเอง	4.03	.80	มาก
3.1.2 รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง	3.86	.86	มาก
3.1.3 กล้าแสดงออก อย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์	3.95	.83	มาก

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
3.1.4 มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน	4.02	.83	มาก
3.1.5 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.08	.80	มาก
3.1.6 สามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.93	.88	มาก
3.2 องค์ประกอบย่อยการมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขลักษณะนิสัยที่ดี			
3.2.1 มีน้ำหนัก/ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข	4.08	.80	มาก
3.2.2 รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง	4.09	.82	มาก
3.2.3 มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้ เป็นแบบอย่างที่ดี และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้	4.15	.81	มาก
3.3 องค์ประกอบย่อยการมีทักษะชีวิตและสามารถหลีกเลี่ยง ป้องกันภัย อันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์			
3.3.1 รู้และเข้าใจในสิ่งที่เสี่ยงภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	4.03	.84	มาก
3.3.2 สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่เป็นภัยอันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	4.12	.77	มาก
3.3.3 รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับสิ่งที่เสี่ยงภัยอันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	4.02	.83	มาก
3.3.4 สามารถชักชวนหรือส่งเสริมให้เพื่อนประพฤติตนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม	4.10	.83	มาก

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
3.4 องค์ประกอบย่อยรักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น สามารถจัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเองได้			
3.4.1 ศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น	4.11	.77	มาก
3.4.2 แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม	4.10	.79	มาก
3.4.3 สามารถใช้หลักเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง	3.92	.84	มาก
3.4.4 รู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์	4.03	.84	มาก
3.4.5 รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์	4.08	.81	มาก
3.5 องค์ประกอบย่อยการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และสังคม			
3.4.1 มีความรับผิดชอบ รู้บทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อครอบครัว	3.80	.82	มาก
3.4.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	4.01	.83	มาก
3.4.3 ประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน	4.16	.77	มาก
3.4.4 มีจิตอาสา และรักษาสัมบัติของส่วนรวม	4.08	.82	มาก
3.6 องค์ประกอบย่อยมีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริต			
3.6.1 มีความรู้ ความเข้าใจในงานและอาชีพสุจริต	4.10	.80	มาก
3.6.2 มีทักษะพื้นฐานในอาชีพสุจริต	3.82	.83	มาก
3.6.3 เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต	4.08	.81	มาก
3.6.4 มีหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่สุจริต	4.11	.75	มาก

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 62 ข้อ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุดถึงสูงสุด คือ 3.80 ถึง 4.21 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ผ่านเกณฑ์การกำหนดทุกตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณา รายตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.21$; S.D. = .75) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว ($\bar{X} = 3.80$; S.D. = .82)

ผลของค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแต่ละองค์ประกอบหลักมีดังนี้

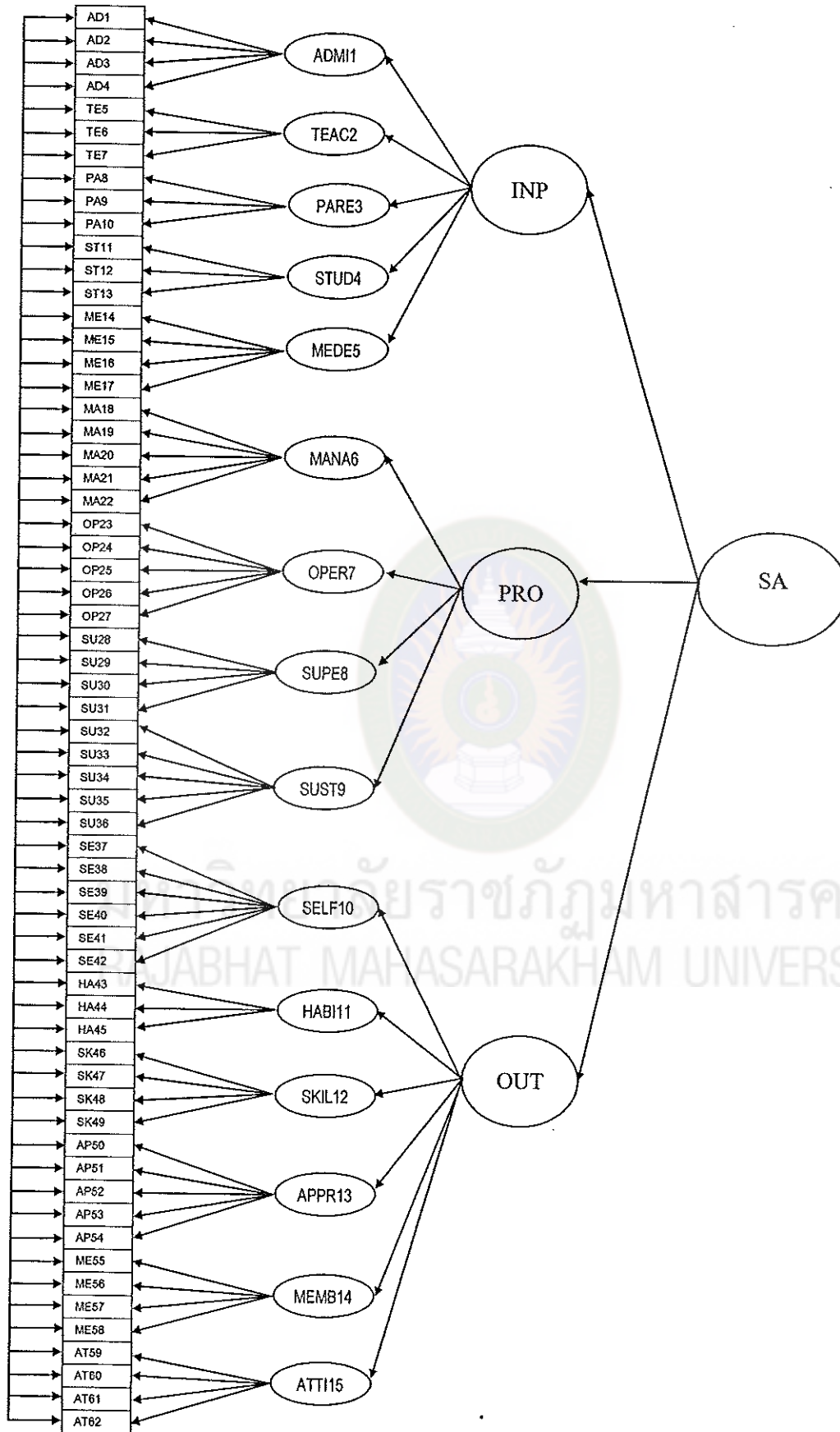
ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัย (Input) พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด คือ มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.21$; S.D. = .75) โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของนักเรียนได้ ($\bar{X} = 4.15$; S.D. = .75) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด คือ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.86$; S.D. = .79) ซึ่งแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด แต่ก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกระบวนการ (Process) พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด คือ มีแผนการนิเทศติดตามประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.17$; S.D. = .74) โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่าย สถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.16$; S.D. = .77) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด คือ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.85$; S.D. = .80) ซึ่งแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด แต่ก็มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผลผลิต (Output) พบว่า
 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด คือ ประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรม
 ของชุมชน ($\bar{X} = 4.16$; S.D. = .77) โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่
 มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้ เป็นแบบอย่างที่ดี และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.15$;
 S.D. = .81) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด คือ มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของ
 ตนเอง ที่มีต่อครอบครัว ($\bar{X} = 3.80$; S.D. = .82) ซึ่งแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำสุด แต่ก็มี
 การปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

**ตอนที่ 2 ผลการนำเสนอโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน**

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน
 การสังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ (In - dept interview) ทำให้ได้โมเดล
 เชิงทฤษฎีเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 62 ตัวบ่งชี้ โดยโมเดลนี้มีลักษณะเป็น
 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สาม (Third order confirmatory factor
 analysis) ดังแสดงในแผนภาพที่ 17 ดังนี้

แผนภาพที่ 17 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงชั้นอันดับสามของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการวิเคราะห์โมเดลตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค
 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสาม (Third order confirmatory factor analysis)
 โดยใช้โปรแกรมลิสเรล และใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor
 analysis) และการวิเคราะห์โมเดลนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสามจึงไม่สามารถ
 ใช้โปรแกรมลิสเรลวิเคราะห์ในครั้งเดียวได้ เนื่องจากข้อจำกัดของ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ใน
 การวิเคราะห์ ซึ่งยอมให้มีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัย
 จึงแยกการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรก เป็นการ
 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และตอนที่สองเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับ
 ที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวม สำหรับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน ในส่วนผลการวิเคราะห์ที่ได้ ซึ่งตามหลักสถิติแล้วผลการวิเคราะห์จะใกล้เคียงกับ
 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สาม (สมเกียรติ ทานอก. 2539: 55 ; อ้างอิงจาก
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 ; อ้างถึงในวิลาวัลย์ มาคุ้ม. 2549 : 229)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ

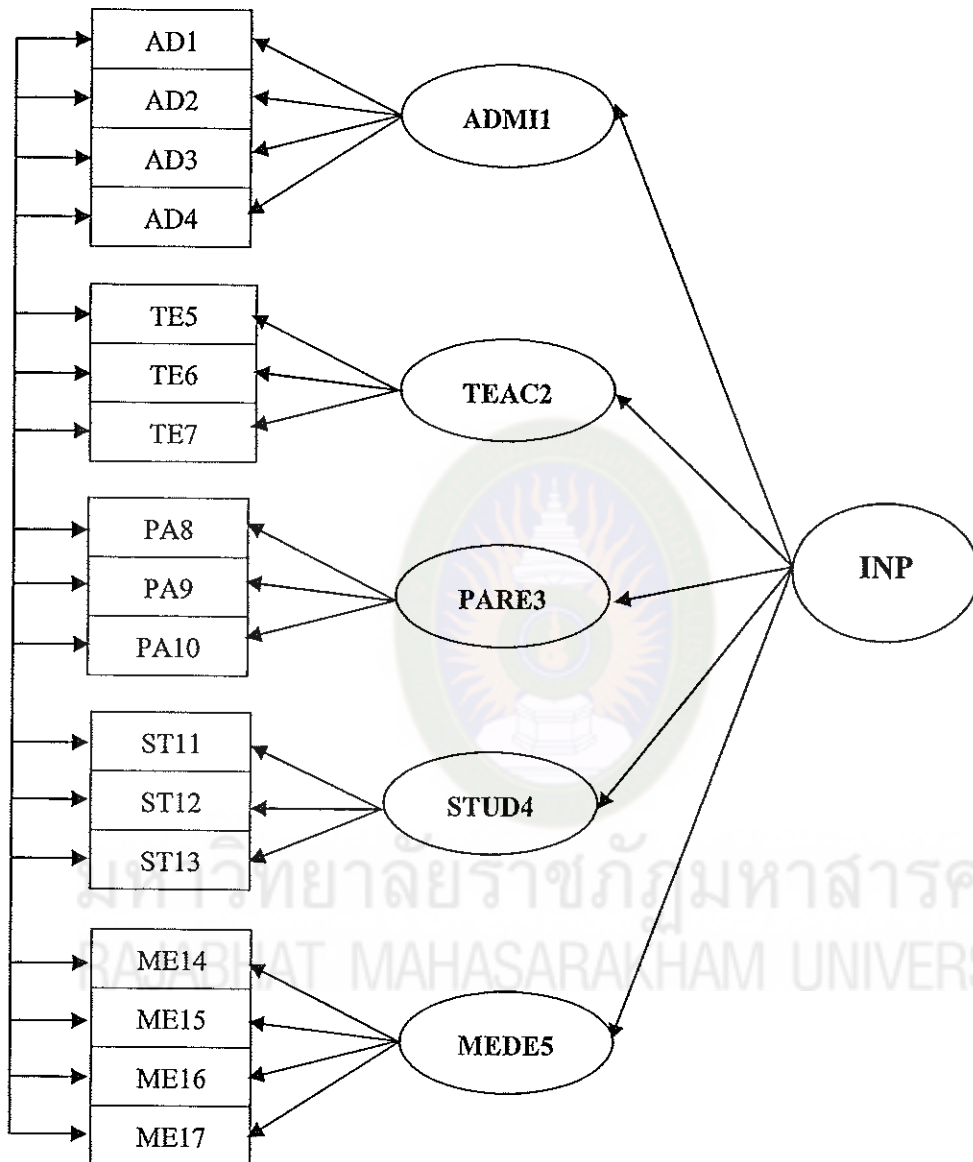
การวิเคราะห์ในตอนที่ 3 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืน
 ของโมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และนำมาสร้างสเกลองค์ประกอบสำหรับนำไปวิเคราะห์
 องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองต่อไป เนื่องจากข้อจำกัดของพื้นที่ในการทำงานของ
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจาก
 องค์ประกอบย่อย 15 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ทั้งหมด 62 ตัวบ่งชี้ได้ในครั้งเดียว ดังนั้นผู้วิจัย
 จึงแยกวิเคราะห์ย่อยทั้งหมด 3 โมเดล ดังนี้

3.1 องค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (Input) มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ
 และมีตัวบ่งชี้ 17 ตัวบ่งชี้

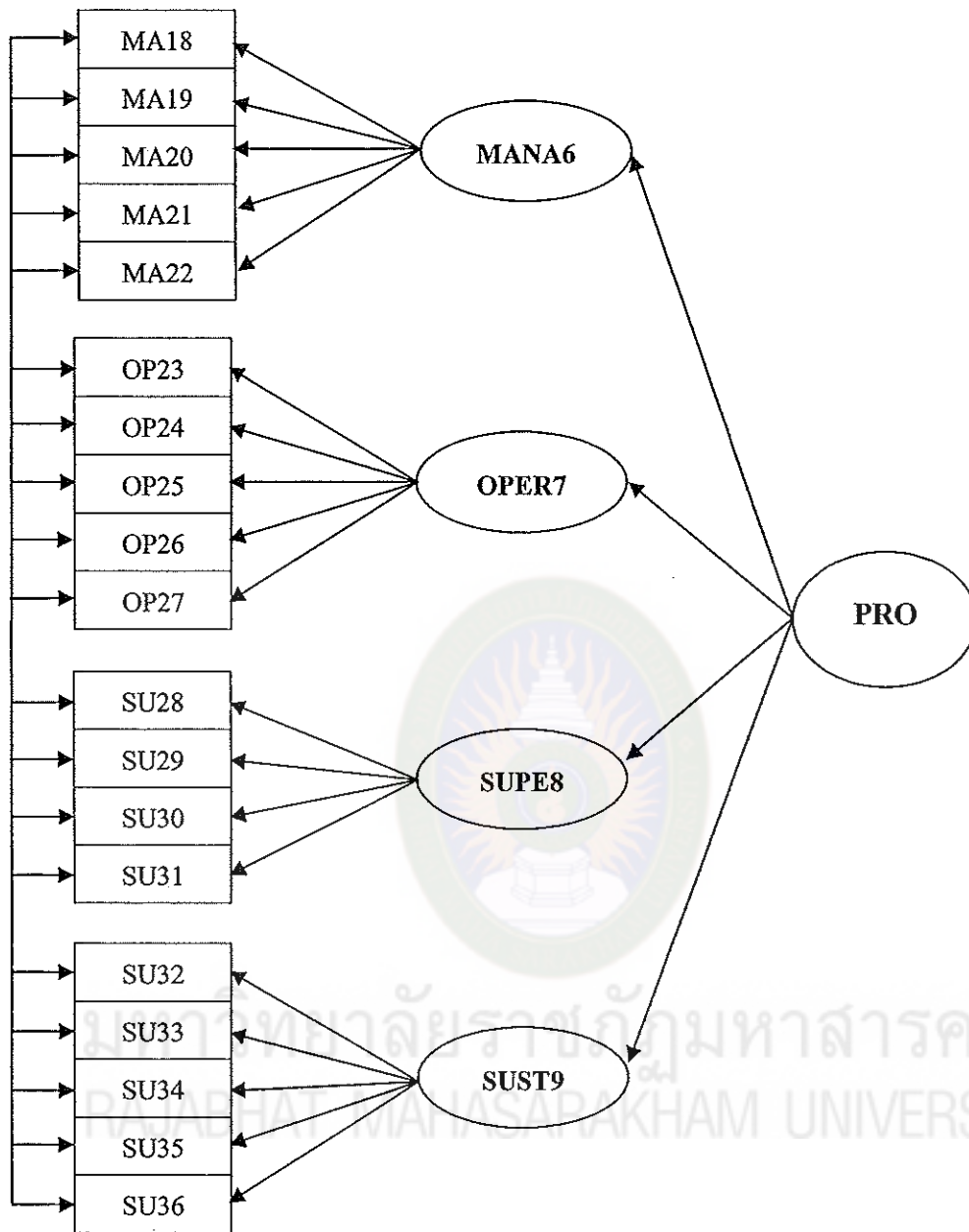
3.2 องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (Process) มีองค์ประกอบย่อย
 4 องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้ 19 ตัวบ่งชี้

3.3 องค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์ (Output) มีองค์ประกอบย่อย
 6 องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้ 26 ตัวบ่งชี้

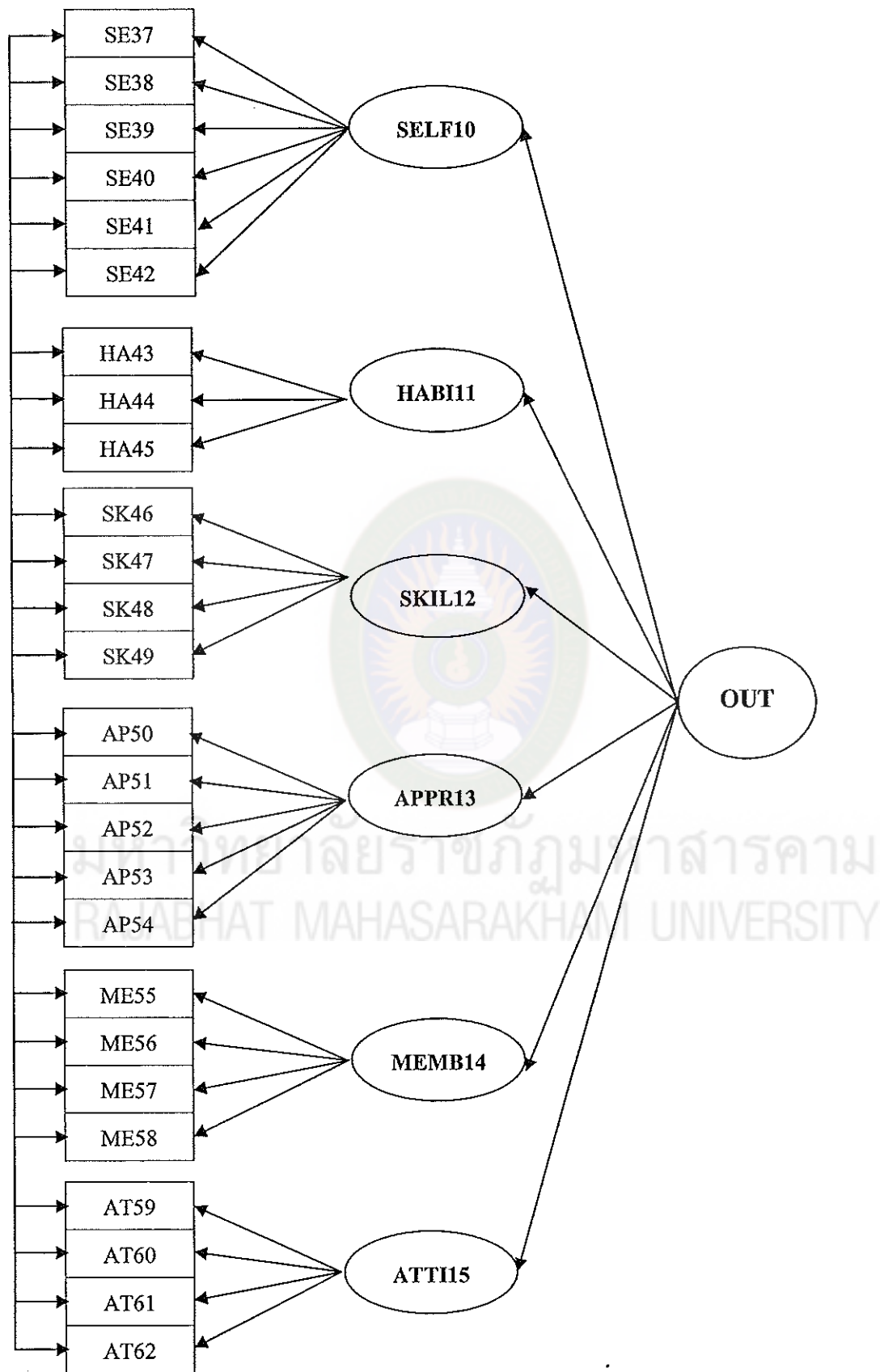
ลักษณะของโมเดลดังกล่าวข้างต้นนี้แสดงในรูปของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังแสดงในแผนภาพที่ 18 – 20 ดังนี้

แผนภาพที่ 18 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของด้านปัจจัย (Input)

แผนภาพที่ 19 โมเดลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงขึ้นบันของด้านกระบวนการ (Process)

แผนภาพที่ 20 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของด้านผลลัพธ์ (Output)

ก่อนทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ต่าง ๆ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเพื่อพิจารณาตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แตกต่างจาก ศูนย์หรือไม่ ตามที่นงลักษณ์ วิรัชชัย (2537 : 121) เสนอว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่นักวิจัยเตรียมไว้เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ควรจะมีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์ถ้าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กันแสดงว่าไม่มีองค์ประกอบร่วม และไม่มีประโยชน์ที่จะนำเมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นไปวิเคราะห์ สำหรับค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าสถิติของ Bartlett ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมุติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) หรือไม่ โดยพิจารณาที่ค่า Bartlett's test of Sphericity และค่าความน่าจะเป็นว่ามีความสัมพันธ์เหมาะสมกันเพียงพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป โดยพิจารณาที่การมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพิจารณาได้จากค่าดัชนี KMO (Kaiser - Mayer - Olkin Measures of Sampling Adequacy MSA) ซึ่ง Kim และ Muclle (Kim & Muclle. 1978 ; อ้างถึงในสมเกียรติ ทานอก. 2539 ; อ้างอิงมาจากอาคารรัตน์ ราชพัฒน์. 2554 : 111) ได้เสนอไว้ว่า ถ้ามีค่ามากกว่า .80 แสดงว่า ดีมาก และถ้ามีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่า ใช้ไม่ได้

สำหรับการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรที่บ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถจำแนกเป็นรายโมเดลแต่ละด้าน ดังแสดงในตารางที่ 26 – 28 ดังนี้

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านปัจจัย (Input)

ตัวบ่งชี้	AD1	AD2	AD3	AD4	TE5	TE6	TE7	PA8	PA9	PA10	ST11	ST12	ST13	ME14	ME15	ME16	ME17
AM1	1.00																
AM2	.75**	1.00															
AM3	.66**	.68**	1.00														
AM4	.70**	.75**	.61**	1.00													
TE5	.54**	.57**	.49**	.52**	1.00												
TE6	.61**	.61**	.69**	.61**	.52**	1.00											
TE7	.50**	.51**	.49**	.49**	.70**	.50**	1.00										
PA8	.53**	.55**	.51**	.53**	.50**	.51**	.46**	1.00									
PA9	.45**	.47**	.46**	.44**	.42**	.46**	.43**	.61**	1.00								
PA10	.53**	.51**	.51**	.51**	.44**	.54**	.45**	.58**	.56**	1.00							
ST11	.58**	.60**	.55**	.58**	.51**	.55**	.48**	.66**	.57**	.66**	1.00						
ST12	.36**	.39**	.41**	.38**	.34**	.34**	.38**	.41**	.40**	.37**	.37**	1.00					
ST13	.44**	.51**	.49**	.47**	.40**	.52**	.40**	.49**	.47**	.45**	.45**	.45**	1.00				
ME14	.49**	.49**	.51**	.46**	.45**	.50**	.34**	.46**	.42**	.47**	.47**	.40**	.62**	1.00			
ME15	.53**	.58**	.59**	.53**	.44**	.57**	.37**	.44**	.48**	.50**	.50**	.32**	.50**	.62**	1.00		
ME16	.52**	.56**	.52**	.60**	.51**	.53**	.51**	.49**	.43**	.47**	.51**	.32**	.39**	.41**	.41**	1.00	
ME17	.45**	.52**	.51**	.52**	.47**	.53**	.51**	.46**	.43**	.44**	.51**	.34**	.39**	.35**	.38**	.58**	1.00

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของด้านปัจจัย (Input) พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดมีอยู่ 2 คู่ คือ มีความรู้ความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD1) และ มีความตระหนักและเห็นคุณค่าในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD2) และอีกคู่หนึ่ง คือ มีความตระหนักและเห็นคุณค่าในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD2) และส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกัน ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .75 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดมีอยู่ 2 คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน คือ ร่วมมือกับครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (ST12) และ มีคู่มือ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติที่อาศัยหลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง (ME15) และอีกคู่หนึ่ง คือ ร่วมมือกับครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (ST12) และมีการรวบรวม จัดหา ใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการส่งเสริม ช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (ME16) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .32 นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าดัชนี KMO ค่าสถิติของ Bartlett อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ จึงได้นำไปวิเคราะห์ปัจจัยองค์ประกอบทุกตัว

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพียร์สันของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกระบวนการ (Process)

ตัวบ่งชี้	MA18	MA19	MA20	MA21	MA22	OP23	OP24	OP25	OP26	OP27	SU28	SU29	SU30	SU31	SU32	SU33	SU34	SU35	SU36	
MA18	1.00																			
MA19	.70**	1.00																		
MA20	.61**	.68**	1.00																	
MA21	.62**	.68**	.76**	1.00																
MA22	.61**	.65**	.68**	.76**	1.00															
OP23	.61**	.62**	.71**	.76**	.77**	1.00														
OP24	.63**	.67**	.73**	.75**	.76**	.78**	1.00													
OP25	.51**	.49**	.42**	.50**	.47**	.50**	.50**	1.00												
OP26	.99**	.69**	.60**	.61**	.59**	.60**	.62**	.50**	1.00											
OP27	.36**	.45**	.39**	.44**	.46**	.42**	.47**	.34**	.34**	1.00										
SU28	.46**	.47**	.47**	.51**	.53**	.50**	.53**	.51**	.46**	.41**	1.00									
SU29	.44**	.51**	.53**	.59**	.56**	.54**	.57**	.42**	.43**	.37**	.45**	1.00								
SU30	.55**	.55**	.54**	.59**	.63**	.64**	.61**	.57**	.54**	.37**	.56**	.51**	1.00							
SU31	.58**	.55**	.54**	.58**	.64**	.65**	.61**	.53**	.57**	.36**	.51**	.49**	.79**	1.00						
SU32	.49**	.53**	.55**	.56**	.51**	.54**	.56**	.41**	.47**	.39**	.43**	.63**	.46**	.46**	1.00					
SU33	.48**	.55**	.53**	.54**	.53**	.50**	.54**	.43**	.48**	.38**	.42**	.59**	.45**	.47**	.67**	1.00				
SU34	.51**	.56**	.56**	.62**	.60**	.57**	.61**	.50**	.50**	.42**	.49**	.61**	.48**	.50**	.70**	.71**	1.00			
SU35	.57**	.54**	.53**	.53**	.52**	.52**	.53**	.43**	.56**	.39**	.43**	.41**	.50**	.52**	.45**	.43**	.48**	1.00		
SU36	.54**	.53**	.56**	.60**	.57**	.59**	.61**	.47**	.54**	.42**	.52**	.47**	.56**	.58**	.43**	.49**	.50**	.66**	1.00	

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของด้านกระบวนการ (Process) พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 4 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ จัด โครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (MA18) และมีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (OP26) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .99 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด มีอยู่ 2 กลุ่มที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (OP25) และ มีการส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ (OP27) และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (OP26) และ มีการส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ (OP27) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .34 นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าดัชนี KMO ค่าสถิติของ Bartlett อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ จึงได้นำไปวิเคราะห์ปัจจัยองค์ประกอบทุกตัว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรที่ระบุการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผลลัพธ์ (Output)

ตัวบ่งชี้	SE37	SE38	SE39	SE40	SE41	SE42	HA43	HA44	HA45	SK46	SK47	SK48	SK49
SE37	1.00												
SE38	.53**	1.00											
SE39	.51**	.65**	1.00										
SE40	.57**	.57**	.67**	1.00									
SE41	.62**	.49**	.47**	.50**	1.00								
SE42	.54**	.36**	.34**	.38**	.67**	1.00							
HA43	.55**	.47**	.45**	.49**	.50**	.44**	1.00						
HA44	.64**	.45**	.49**	.50**	.48**	.39**	.51**	1.00					
HA45	.53**	.51**	.51**	.51**	.50**	.43**	.39**	.49**	1.00				
SK46	.63**	.44**	.42**	.51**	.48**	.43**	.48**	.56**	.46**	1.00			
SK47	.75**	.46**	.48**	.52**	.61**	.53**	.54**	.63**	.54**	.63**	1.00		
SK48	.64**	.46**	.44**	.48**	.79**	.84**	.52**	.49**	.48**	.46**	.62**	1.00	
SK49	.76**	.54**	.55**	.55**	.59**	.51**	.52**	.66**	.55**	.61**	.73**	.60**	1.00

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

ตัวบ่งชี้	SE37	SE38	SE39	SE40	SE41	SE42	HA43	HA44	HA45	SK46	SK47	SK48	SK49
AP50	.75**	.56**	.54**	.62**	.58**	.46**	.57**	.68**	.57**	.80**	.74**	.58**	.72**
AP51	.44**	.36**	.36**	.37**	.48**	.39**	.37**	.38**	.42**	.39**	.46**	.44**	.47**
AP52	.54**	.50**	.49**	.50**	.53**	.48**	.47**	.44**	.43**	.54**	.53**	.56**	.57**
AP53	.75**	.57**	.54**	.62**	.59**	.47**	.56**	.69**	.58**	.80**	.74**	.58**	.73**
AP54	.76**	.49**	.50**	.54**	.63**	.53**	.53**	.63**	.55**	.63**	.98**	.63**	.73**
ME55	.48**	.45**	.41**	.45**	.44**	.36**	.44**	.41**	.34**	.36**	.45**	.46**	.46**
ME56	.46**	.40**	.40**	.43**	.39**	.35**	.41**	.44**	.52**	.45**	.47**	.42**	.47**
ME57	.57**	.47**	.51**	.52**	.48**	.41**	.44**	.51**	.60**	.50**	.58**	.50**	.60**
ME58	.60**	.55**	.52**	.57**	.54**	.46**	.84**	.57**	.43**	.49**	.60**	.58**	.62**
AT59	.61**	.53**	.55**	.59**	.55**	.43**	.60**	.63**	.51**	.54**	.64**	.55**	.65**
AT60	.53**	.52**	.48**	.55**	.52**	.41**	.48**	.46**	.41**	.43**	.53**	.52**	.53**
AT61	.42**	.38**	.37**	.34**	.50**	.40**	.41**	.36**	.38**	.38**	.47**	.47**	.44**
AT62	.51**	.43**	.37**	.42**	.58**	.46**	.45**	.42**	.43**	.41**	.47**	.56**	.51**

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

ตัวบ่งชี้	AP50	AP51	AP52	AP53	AP54	ME55	ME56	ME57	ME58	AT59	AT60	AT61	AT62
AP50	1.00												
AP51	.47**	1.00											
AP52	.58**	.44**	1.00										
AP53	.99**	.47**	.58**	1.00									
AP54	.75**	.48**	.53**	.76**	1.00								
ME55	.47**	.33**	.53**	.47**	.47**	1.00							
ME56	.51**	.33**	.49**	.50**	.48**	.35**	1.00						
ME57	.61**	.43**	.49**	.62**	.60**	.42**	.61**	1.00					
ME58	.61**	.41**	.53**	.62**	.61**	.51**	.44**	.51**	1.00				
AT59	.67**	.41**	.52**	.68**	.65**	.47**	.51**	.56**	.70**	1.00			
AT60	.53**	.38**	.61**	.55**	.54**	.85**	.41**	.47**	.55**	.51**	1.00		
AT61	.46**	.77**	.44**	.45**	.48**	.37**	.33**	.41**	.43**	.42**	.43**	1.00	
AT62	.51**	.49**	.47**	.52**	.49**	.41**	.40**	.50**	.52**	.51**	.42**	.47**	1.00

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของด้านผลผลิต (Output) คุณภาพผู้เรียน พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 6 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ศรัทธาและเชื่อมั่นในตนเอง เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น (AP50) และรู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (AP53) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .99 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด มีอยู่ 3 คู่ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน คือ คู่ที่ 1 แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกอย่างเหมาะสม (AP51) และมีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองที่มีต่อครอบครัว (ME55) คู่ที่ 2 คือ แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกอย่างเหมาะสม (AP51) และ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา (ME56) และ คู่สุดท้าย คือ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา (ME56) และ เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต (AT61) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .33 นอกจากนี้ ยังพบว่า ค่าดัชนี KMO ค่าสถิติของ Bartlett อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ จึงได้นำไปวิเคราะห์ปัจจัย องค์ประกอบทุกตัว

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรที่บ่งชี้ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าในแต่ละ โมเดลมีความ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ($p < .01$) ทุกค่า

สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่นๆที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสม ได้แก่ ค่าสถิติของ Bartlett test of Sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin Measures of Sampling Adequacy MSA จำแนกตาม โมเดลย่อย คือ โมเดลด้านปัจจัย (Input) โมเดล ด้านกระบวนการ (Process) และ โมเดลด้านผลลัพธ์ (Output) หรือคุณภาพผู้เรียน ดังแสดงในตารางที่ 29 ดังนี้

ตารางที่ 29 ค่าสถิติ Bartlett test of Sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Mayer-Olkin Measurers of Sampling Adequacy MSA ของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างย่อยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง	Bartlett test of Sphericity	P	Kaiser-Mayer-Olkin Measurers of Sampling Adequacy (MSA)
ด้านปัจจัย (Input)	6761.168	.000	.950
ด้านกระบวนการ (Process)	11021.794	.000	.950
ด้านผลลัพธ์ (Output)	16448.066	.000	.950

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมผลของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับรายด้าน คือ ด้านปัจจัยด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ พบว่า ค่า Baertlett test of sphericity มีค่าเท่ากับ 6761.168, 11021.794, และ 16448.066 ตามลำดับ โดยทุกโมเดลมีค่าความน่าจะเป็น .000 ($p < .01$) ส่วนค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measurers of Sampling Adequacy (MSA) มีค่าเท่ากับ .950, .950, และ .950 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้ว พบว่าทุกด้านมีค่ามากกว่า .80 แสดงว่าตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ เป็นไปตามข้อเสนอของ Kim และ Muclle ได้เสนอไว้ว่า ถ้ามีค่ามากกว่า .80 ดีมากและถ้ามีค่าน้อยกว่า .50 ใช้ไม่ได้ (Kim & Muclle, 1978 ; อ้างอิงมาจาก วิลาวลัย มาคุ้ม, 2549 : 234)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบมาตรฐานจากตัวบ่งชี้ จำนวน 62 ตัวบ่งชี้ ตามโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างย่อยทั้ง 3 โมเดล มีรายละเอียดดังนี้

1) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย (INP)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียด ดังนี้
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย
แสดงในตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร
5 ตัวแปรขององค์ประกอบหลัก ด้านปัจจัยแสดงในตารางที่ 31 และการสร้างโมเดล
ความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย แสดงในแผนภาพที่ 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ด้านปัจจัย (INP)

องค์ประกอบย่อย	ตัวปัจจัย	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวปัจจัย (e)
ADMI1	AD1	.85**(.03)	.71	.20	.29
	AD2	.88**(.03)	.78	.27	.22
	AD3	.83**(.04)	.69	.30	.31
	AD4	.84**(.03)	.71	.24	.29
TEAC2	TE5	.69**(.04)	.48	.06	.52
	TE6	.76**(.04)	.58	.09	.42
	TE7	.66**(.04)	.43	.08	.56
PARE3	PA8	.80**(.03)	.64	.27	.36
	PA9	.75**(.04)	.56	.20	.44
	PA10	.75**(.04)	.56	.18	.44
STUD4	ST11	.74**(.04)	.55	-.06	.44
	ST12	.49**(.04)	.24	-.01	.76
	ST13	.61**(.04)	.37	-.01	.63
MEDE5	ME14	.57**(.04)	.33	-.09	.67
	ME15	.65**(.04)	.42	-.07	.58
	ME16	.63**(.04)	.39	-.12	.60
	ME17	.61**(.04)	.37	-.09	.63

Chi-Square = 62.62, df = 76, p-value = .86471, GFI = .99, AGFI = .98, RMSEA = .000

** p < .01

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 5 ตัวแปร
ขององค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (INP)

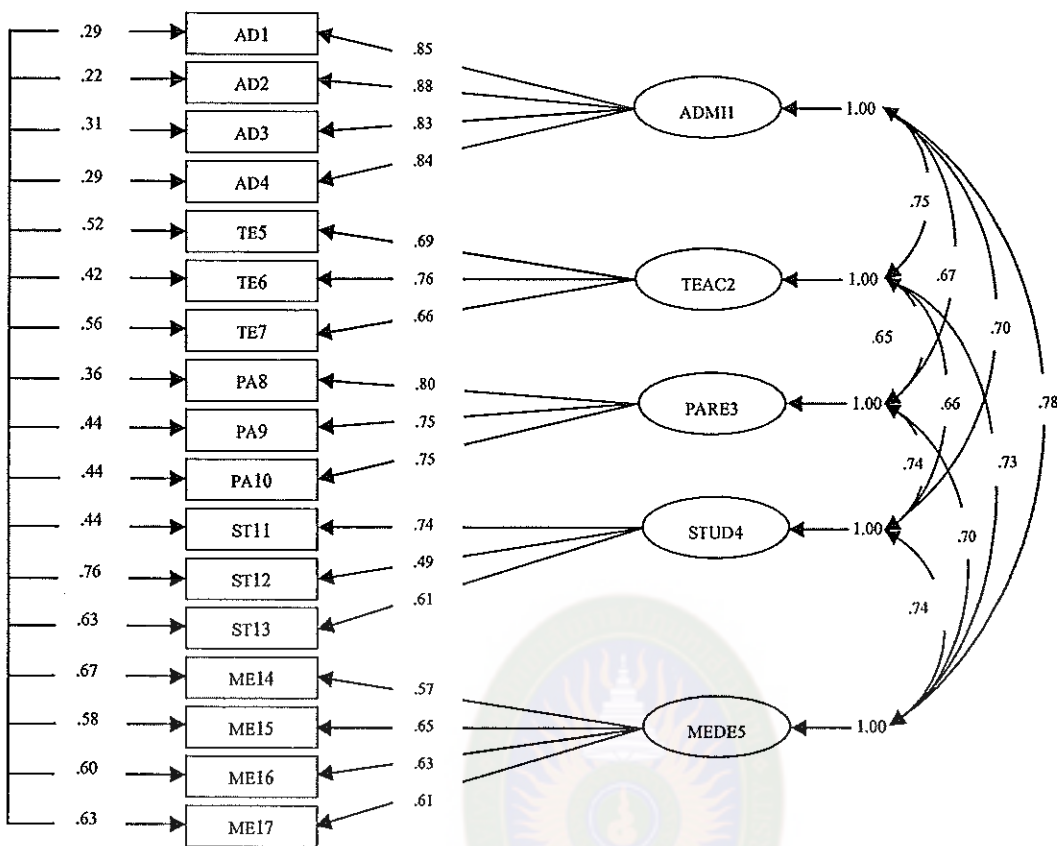
องค์ประกอบย่อย	ADM I1	TEAC2	PARE3	STUD4	MEDE5
ADM1	1.00				
TEAC2	.75**	1.00			
PARE3	.67**	.65**	1.00		
STUD4	.70**	.66**	.74**	1.00	
MEDE5	.78**	.73**	.70**	.74**	1.00

** p <.01

จากตารางที่ 30 และ 31 ผู้วิจัยสามารถสร้างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย
ดังแสดงในแผนภาพที่ 21 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Chi-Square = 62.62, df = 76, P-value = .86471, RMSEA = .000, GFI = .99, AGFI = .98

แผนภาพที่ 21 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย

จากตารางที่ 30, 31 และแผนภาพที่ 21 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย พบว่า เมื่อปรับความสอดคล้องของโมเดลแล้ว มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาได้จากค่าสถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 62.62 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 76 มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ เข้าใกล้ 1 (P-value = .86471) นั้นหมายถึงค่า ไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 และ .98 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามกำหนด คือ ระดับการยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า .90 และในส่วนของค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังที่สองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .00 ซึ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ตามที่ Diamantopoulos และ Siguaw (2000 : 85) เสนอว่าค่า RMSEA ที่ดีมากๆ ควรมีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 31 และแผนภาพที่ 21 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 17 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ .49 – .88 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ AD1 – AD4 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย ADM11 ตัวบ่งชี้ TE5 – TE7 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย TEAC2 ตัวบ่งชี้ FA8 – FA10 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย FARE3 ตัวบ่งชี้ ST11 – ST13 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย STUD4 และตัวบ่งชี้ ME14 – ME17 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย MEDE5 นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้ว ยังสามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ซึ่งก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

จากตารางที่ 32 พบว่า องค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย มีความสัมพันธ์กันทุกตัว ความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้เป็นค่ามาตรฐานแล้ว มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ .65 – 1.00 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีค่าความคลาดเคลื่อน (e) รวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ขึ้นกับตัวบ่งชี้อื่นในโมเดล และในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ได้นำค่าความคลาดเคลื่อน (e) เข้ามาวิเคราะห์ด้วย

ผู้วิจัยได้นำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย ได้สเกลองค์ประกอบ 5 ตัว ตามสมการดังนี้

$$ADM11 = .20(AD1) + .27(AD2) + .30(AD3) + .24(AD4)$$

$$TEAC2 = .06(TE5) + .09(TE6) + .08(TE7)$$

$$FARE3 = .27(PA8) + .20(PA9) + .18(PA10)$$

$$STUD4 = -.06(ST11) - .01(ST12) - .01(ST13)$$

$$MEDE5 = -.09(ME14) - .07(ME15) - .12(ME16) - .09(ME17)$$

สรุปผลจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวบ่งชี้ทั้ง 17 ตัวบ่งชี้ของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านปัจจัย พบว่า สามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม ในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย จากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ (1) มีความตระหนักและเห็นคุณค่า ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD2) ค่า $b = .88$ (2) มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD1) ค่า $b = .85$ (3) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมกันดำเนินงาน (AD4) ค่า $b = .84$ (4) มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนานวัตกรรม ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (AD3) ค่า $b = .83$ (5) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (PA8) ค่า $b = .80$ (6) มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงานและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน (TE6) ค่า $b = .76$ (7) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (PA9) ค่า $b = .75$ (8) ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมการดำเนินงานตามระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน (PA10) ค่า $b = .75$ (9) มีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่น (ST11) ค่า $b = .74$ (10) มี ความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (TE5) ค่า $b = .69$ (11) ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ แก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของนักเรียนได้ (EMA1) ค่า $b = .66$ (12) มีคู่มือ หลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติที่อาศัยหลักวิชาการของผู้เกี่ยวข้อง (ME15) ค่า $b = .65$ (13) มีการรวบรวม จัดหา ใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและ เครื่องมือที่ทันสมัย เป็นปัจจุบัน ในการส่งเสริม ช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน (ME16) ค่า $b = .63$ (14) ร่วมกิจกรรมส่งเสริม พัฒนานักเรียน กิจกรรมช่วยเหลือและป้องกันแก้ไขปัญหา นักเรียน (ST13) ค่า $b = .61$ (15) มีแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน และการติดตามผลการดำเนินงาน (ME17) ค่า $b = .61$ (16) มีสื่อและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจำแนกและคัดกรองนักเรียน (ME14) ค่า $b = .57$ (17) ร่วมมือกับครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา ในการให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น (ST12) ค่า $b = .49$

2) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านกระบวนการ (PRO)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียด ดังนี้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างด้านกระบวนการ แสดงในตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 4 ตัวแปรขององค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ แสดงในตารางที่ 33 และการสร้างโมเดล ความสัมพันธ์โครงสร้าง ด้านกระบวนการแสดงในแผนภาพที่ 22

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ด้านกระบวนการ (PRO)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
MANA6	MA18	.78**(0.03)	.60	.07	.40
	MA19	.86**(0.03)	.75	.32	.25
	MA20	.77**(0.03)	.60	.04	.40
	MA21	.80**(0.03)	.64	-.03	.36
	MA22	.83**(0.03)	.69	.18	.31
OPER7	OP23	.79**(0.03)	.62	-.01	.38
	OP24	.83**(0.03)	.68	.08	.32
	OP25	.64**(0.04)	.41	.07	.60
	OP26	.76**(0.03)	.59	-.01	.41
	OP27	.55**(0.04)	.30	.04	.70
SUPE8	SU28	.66**(0.04)	.43	.09	.57
	SU29	.67**(0.04)	.45	.11	.55
	SU30	.76**(0.04)	.58	.08	.42
	SU31	.78**(0.04)	.60	.17	.40
SUST9	SU32	.67**(0.04)	.44	.10	.56
	SU33	.64**(0.04)	.41	-.03	.59
	SU34	.70**(0.04)	.50	.04	.50
	SU35	.69**(0.04)	.48	.05	.52
	SU36	.76**(0.04)	.57	.18	.43

Chi-Square = 75.96, df = 78, p-value = .54438, GFI = .99, AGFI = .97, RMSEA = .000

** p < .01

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 4 ตัวแปร
ขององค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (PRO)

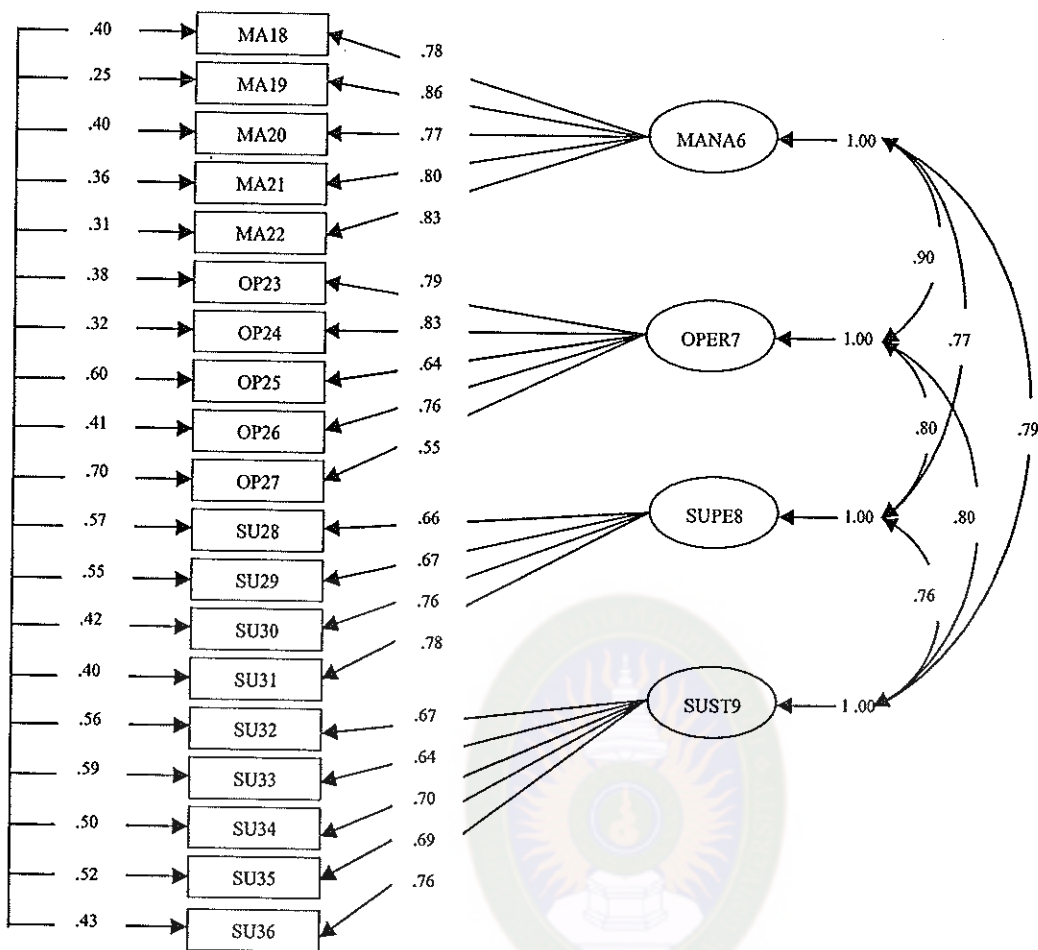
องค์ประกอบย่อย	MANA6	OPER7	SUPE8	SUST9
MANA6	1.00			
OPER7	.90**	1.00		
SUPE8	.77**	.80**	1.00	
SUST9	.79**	.80**	.76**	1.00

** p < .01

จากตารางที่ 32 และ 33 ผู้วิจัยสามารถสร้างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ด้านกระบวนการ ดังแสดงในแผนภาพที่ 22 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Chi-Square = 75.96, df = 78, P-value = .54438, RMSEA = .000, GFI = .99, AGFI = .97

แผนภาพที่ 22 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านกระบวนการ

จากตารางที่ 32, 33 และแผนภาพที่ 22 ผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านกระบวนการ พบว่า เมื่อปรับความสอดคล้องของโมเดล แล้ว มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 75.96 ที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 78 มีค่าระดับนัยสำคัญทาง สถิติเข้าใกล้ 1 (P-value = .54) นั่นหมายถึง ค่า ไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 และ .97 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามกำหนด คือ ระดับการยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า .90 ในส่วนของค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากค่าตั้งที่สองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .00

ซึ่งแสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ตามที่ Diamantopoulos และ Siguaw (2000 : 85) เสนอว่าค่า RMSEA ที่ดีมาก ๆ ควรมีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 33 และแผนภาพที่ 22 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 19 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ .55 - .86 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ .30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ MA18 – MA22 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย MANA6 ตัวบ่งชี้ OP23 - OP27 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย OPER7 ตัวบ่งชี้ SU28 – SU31 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย SUPE8 และตัวบ่งชี้ SU32 – SU36 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย SUST9 นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้ว ยังสามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ซึ่งก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

จากตารางที่ 34 พบว่า องค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบใน โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์กันทุกตัว ความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้เป็นค่ามาตรฐานแล้ว มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ .76 – 1.00 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีค่าความคลาดเคลื่อน (e) รวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้หนึ่งกับตัวบ่งชี้อื่นในโมเดล และในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ได้นำค่าความคลาดเคลื่อน (e) เข้ามาวิเคราะห์ด้วย

ผู้วิจัยได้นำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่สำหรับนำไปวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างการบริการ ได้สเกลองค์ประกอบ 4 ตัว ตามสมการดังนี้

$$\text{MANA6} = .07(\text{MA18}) + .32(\text{MA19}) + .04(\text{MA20}) - .03(\text{MA21}) + .18(\text{MA22})$$

$$\text{OPER7} = -.01(\text{OP23}) + .08(\text{OP24}) + .07(\text{OP25}) - .01(\text{OP26}) + .04(\text{OP27})$$

$$\text{SUPE8} = .09(\text{SU28}) + .11(\text{SU29}) + .08(\text{SU30}) + .17(\text{SU31})$$

$$\text{SUST9} = .10(\text{SU32}) - .03(\text{SU33}) + .04(\text{SU34}) + .05(\text{SU35}) + .18(\text{SU36})$$

สรุปผลจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวบ่งชี้ทั้ง 19 ตัวบ่งชี้ของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านกระบวนการ พบว่า สามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ จากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ (1) จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (MA19) ค่า $b = .86$ (2) สร้างและพัฒนาเครือข่ายสหวิชาชีพ เช่น ตั้งชมรม สมาคม หรืออื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดอบรม สัมมนาให้เครือข่ายทั้งภายในและภายนอก (MA22) ค่า $b = .83$ (3) มีการคัดกรองนักเรียน (OP24) ค่า $b = .83$ (4) สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น สื่อ เครื่องมือ นวัตกรรม และอื่น ๆ (MA21) ค่า $b = .80$ (5) มีการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล (OP23) ค่า $b = .79$ (6) จัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (MA18) ค่า $b = .78$ (7) มีการรายงานผลและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ (SU31) ค่า $b = .78$ (8) กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงานโครงการ และปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน (MA20) ค่า $b = .77$ (9) มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน (OP26) ค่า $b = .76$ (10) มีการนำผลมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน (SU30) ค่า $b = .76$ (11) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง (SU36) ค่า $b = .76$ (12) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่าย สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรที่เกี่ยวข้อง (SU34) ค่า $b = .70$ (13) จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SU35) ค่า $b = .69$ (14) มีการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง (SU29) ค่า $b = .67$ (15) ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SU32) ค่า $b = .67$ (16) มีแผนการนิเทศติดตาม ประเมินผลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SU28) ค่า $b = .66$ (17) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน (OP25) ค่า $b = .64$ (18) ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ให้รางวัล และบำรุงขวัญกำลังใจแก่ครู บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SU33) ค่า $b = .64$ และ (19) การส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ (OP27) ค่า $b = .55$

3) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ (OUT)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียด ดังนี้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ (OUT) แสดงในตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 6 ตัวแปรขององค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์ แสดงในตารางที่ 35 และการสร้างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ แสดงในแผนภาพที่ 23

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ด้านผลลัพธ์ (OUT)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
SELF10	SE37	.84**(.03)	.71	.12	.29
	SE38	.67**(.04)	.45	.07	.55
	SE39	.64**(.04)	.40	.01	.59
	SE40	.69**(.04)	.48	.01	.52
	SE41	.73**(.03)	.53	.04	.47
	SE42	.59**(.04)	.35	-.10	.65
HABI11	HA43	.66**(.04)	.44	.02	.56
	HA44	.76**(.04)	.59	.14	.41
	HA45	.64**(.04)	.42	.06	.58
SKIL12	SK46	.94**(.04)	.89	.74	.11
	SK47	.85**(.03)	.72	1.02	.28
	SK48	.75**(.04)	.56	.52	.44
	SK49	.85**(.03)	.73	.19	.27
APPR13	AP50	.87**(.03)	.75	-.02	.25
	AP51	.57**(.04)	.32	.02	.67
	AP52	.72**(.04)	.52	.08	.48
	AP53	.87**(.03)	.76	-.26	.24
	AP54	.84**(.03)	.71	.47	.29

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
MEMB14	ME55	.61**(.04)	.37	.09	.63
	ME56	.61**(.04)	.37	.03	.63
	ME57	.73**(.04)	.54	.17	.46
	ME58	.79**(.04)	.63	.48	.37
ATTI15	AT59	.76**(.03)	.58	-.06	.42
	AT60	.66**(.04)	.44	-.13	.56
	AT61	.56**(.04)	.31	-.03	.68
	AT62	.62**(.04)	.39	-.03	.61

Chi-Square = 146.98, df = 142, p-value = .37003, GFI = .98, AGFI = .96, RMSEA = .007

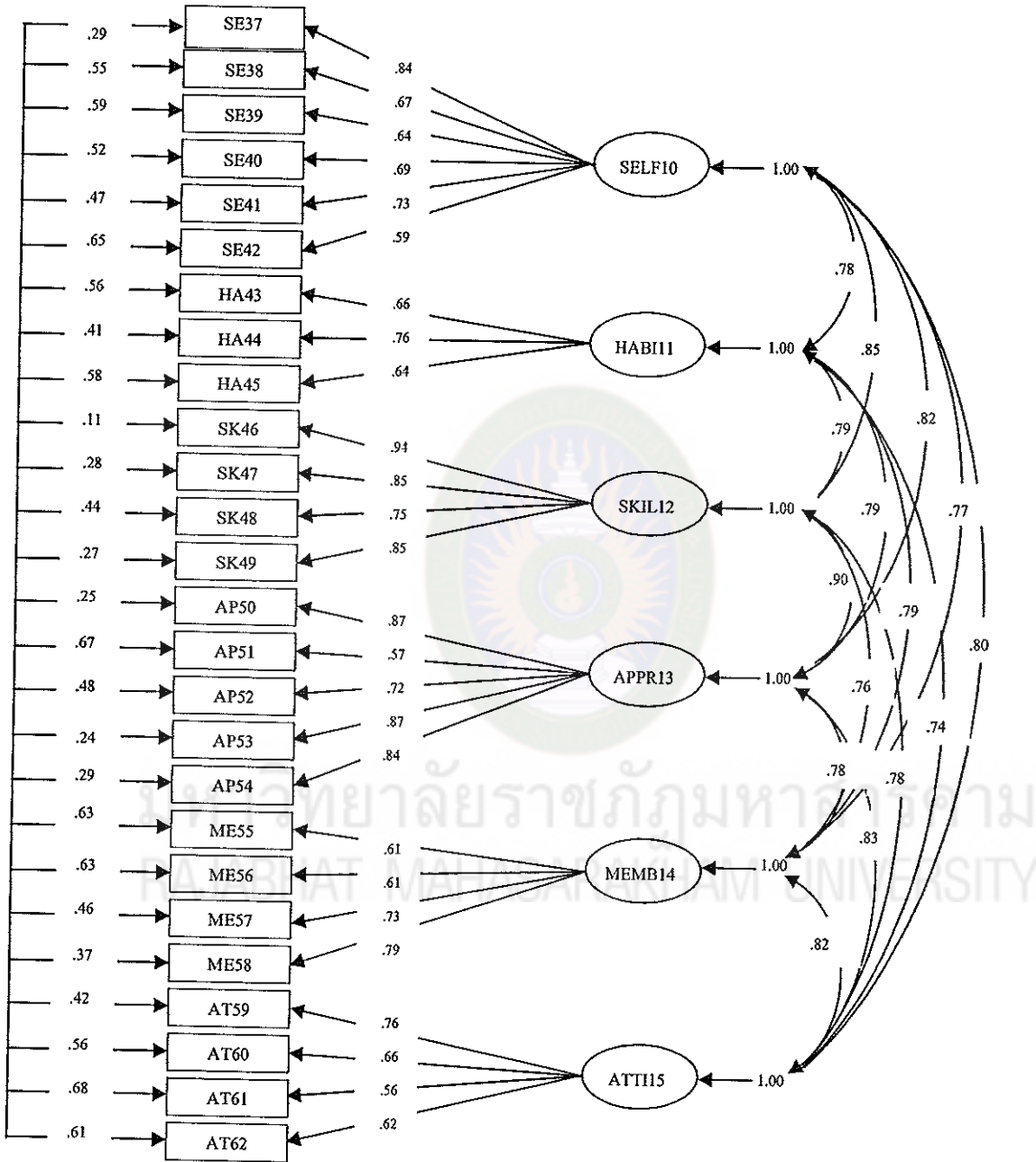
** p < .01

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 6 ตัวแปรขององค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์

องค์ประกอบย่อย	SELF10	HABI11	SKIL12	APPR13	MEMB14	ATTI15
SELF10	1.00					
HABI11	.78**	1.00				
SKIL12	.85**	.79**	1.00			
APPR13	.82**	.79**	.90**	1.00		
MEMB14	.77**	.79**	.76**	.98**	1.00	
ATTI15	.80**	.74**	.78**	.83**	.82	1.00

** p < .01

จากตารางที่ 34 และ 35 ผู้วิจัยสามารถสร้างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ด้านผลลัพธ์ ดังแสดงในแผนภาพที่ 23 ดังนี้

Chi-Square = 146.98, df = 142, P-value = .37003, RMSEA = .007, GFI = .98, AGFI = .96

แผนภาพที่ 23 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์

จากตารางที่ 34, 35 และแผนภาพที่ 23 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ พบว่า เมื่อปรับความสอดคล้องของโมเดลแล้ว มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 146.98 ที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 142 มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเข้าใกล้ 1 (P-value = .37003) นั่นหมายถึง ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .98 และ .96 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามกำหนด คือ ระดับการยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า .90 ในส่วนของค่า ประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังที่สองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .007 ซึ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ตามที่ Diamantopoulos และ Siguaw (2000 : 85) เสนอว่าค่า RMSEA ที่ดีมากๆ ควรมีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ. 2554 : 27)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของ โมเดลตามตารางที่ 36 และแผนภาพที่ 23 พบว่า น้ำหนักขององค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 26 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ .56 – .94 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 6 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ SE37 – SE42 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย SELF10 ตัวบ่งชี้ HA43 – HA45 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของ องค์ประกอบย่อย HABI11 ตัวบ่งชี้ SK46 - SK49 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย SKIL12 ตัวบ่งชี้ AP50 – AP54 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย APPR13 ตัวบ่งชี้ ME55 - ME58 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย MEMB14 และตัวบ่งชี้ AT59 – AT62 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อย ATTI15 นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบแล้ว ยังสามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบ (FS) ซึ่งก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

จากตารางที่ 36 พบว่า องค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบใน โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างด้านผลลัพธ์ มีความสัมพันธ์กันทุกตัว ความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่าง ความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้เป็นค่ามาตรฐานแล้ว มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ .74 – 1.00 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีค่าความคลาดเคลื่อน (e) รวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้หนึ่งกับตัวบ่งชี้อื่นใน โมเดล และในการ วิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ได้นำค่าความคลาดเคลื่อน (e) เข้ามาวิเคราะห์ด้วย

ผู้วิจัยได้นำค่าค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ ไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ ได้สเกลองค์ประกอบ 6 ตัว ตามสมการดังนี้

$$\text{SELF10} = .12(\text{SE37}) + .07(\text{SE38}) + .01(\text{SE39}) + .01(\text{SE40}) + .04(\text{SE41}) - .10(\text{SE42})$$

$$\text{HABI11} = .02(\text{HA43}) + .14(\text{HA44}) + .06(\text{HA45})$$

$$\text{SKIL12} = .74(\text{SK46}) + 1.02(\text{SK47}) + .52(\text{SK48}) + .19(\text{SK49})$$

$$\text{APPR13} = -.02(\text{AP50}) + .02(\text{AP51}) + .08(\text{AP52}) - .26(\text{AP53}) + .47(\text{AP54})$$

$$\text{MEMB14} = .09(\text{ME55}) + .03(\text{ME56}) + .17(\text{ME57}) + .48(\text{ME58})$$

$$\text{ATTI15} = -.06(\text{AT59}) - .13(\text{AT60}) - .03(\text{AT61}) - .03(\text{AT62})$$

สรุปผลจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวบ่งชี้ทั้ง 16 ตัวบ่งชี้ของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างด้านผลลัพธ์ พบว่า สามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย จากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ (1) รู้และเข้าใจในสิ่งที่เกี่ยวข้อง อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (SK46) ค่า b = .94 (2) ศรัทธาและเชื่อมั่นตนเอง เห็นคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของตนเอง และผู้อื่น (AP50) ค่า b = .87 (3) รู้จักเข้าใจยอมรับและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (AP53) ค่า b = .87 (4) สามารถวิเคราะห์และจำแนกสิ่งที่เป็นพิษภัย อันตราย และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (SK47) ค่า b = .85 (5) สามารถชักชวนหรือส่งเสริมให้เพื่อนประพฤติตนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม (SK49) ค่า b = .85 (6) รู้จักความถนัด ความสามารถ ความสนใจของตนเอง (SE37) ค่า b = .84 (7) รู้จักควบคุมอารมณ์ทุกสถานการณ์ (AP54) ค่า b = .84 (8) มีจิตอาสา และรักษาสมบัติของส่วนรวม (ME58) ค่า b = .79 (9) รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง (HA44) ค่า b = .76 (10) รู้เท่าทันและหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นพิษภัยอันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (SK48) ค่า b = .75 (11) มีความรู้ความเข้าใจในงานและอาชีพสุจริต (AT59) ค่า b = .76 (12) ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (SE41) ค่า b = .73 (13) ประพฤติปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน (ME57) ค่า b = .73 (14) สามารถใช้หลักเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง (AP52) ค่า b = .72 (15) มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน (SE40) ค่า b = .69 (16) รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง (SE38) ค่า b = .67 (17) มีน้ำหนัก/ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (HA43) ค่า b = .66

- (18) มีทักษะพื้นฐานในอาชีพสุจริต (AT60) ค่า $b = .66$ (19) กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ (SE39) ค่า $b = .64$ (20) มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับตัวได้ เป็นแบบอย่างที่ดี และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ (HA45) ค่า $b = .64$ (21) มีหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจ เลือกอาชีพที่สุจริต (AT62) ค่า $b = .62$ (22) มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ที่มีต่อครอบครัว (ME55) ค่า $b = .61$ (23) ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา (ME56) ค่า $b = .61$ (24) สามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง (SE42) ค่า $b = .59$ (25) แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม (AP51) ค่า $b = .57$ และ (26) เห็นคุณค่าในอาชีพสุจริต (AT61) ค่า $b = .56$

จากตารางที่ 31 - 36 และแผนภาพที่ 21 - 23 ซึ่งได้แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดล ทั้ง 3 โมเดล พบว่า ทุกโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก นอกจากนี้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากผลการวิเคราะห์สามารถสร้างสเกลองค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 ตัว ได้ดังสมการต่อไปนี้

$$ADMI1 = .20(AD1) + .27(AD2) + .30(AD3) + .24(AD4)$$

$$TEAC2 = .06(TE5) + .09(TE6) + .08(TE7)$$

$$FARE3 = .27(PA8) + .20(PA9) + .18(PA10)$$

$$STUD4 = -.06(ST11) - .01(ST12) - .01(ST13)$$

$$MEDE5 = -.09(ME14) - .07(ME15) - .12(ME16) - .09(ME17)$$

$$MANA6 = .07(MA18) + .32(MA19) + .04(MA20) - .03(MA21) + .18(MA22)$$

$$OPER7 = -.01(OP23) + .08(OP24) + .07(OP25) - .01(OP26) + .04(OP27)$$

$$SUPE8 = .09(SU28) + .11(SU29) + .08(SU30) + .17(SU31)$$

$$SUST9 = .10(SU32) - .03(SU33) + .04(SU34) + .05(SU35) + .18(SU36)$$

$$SELF10 = .12(SE37) + .07(SE38) + .01(SE39) + .01(SE40) + .04(SE41) - .10(SE42)$$

$$HABI11 = .02(HA43) + .14(HA44) + .06(HA45)$$

$$SKIL12 = .74(SK46) + 1.02(SK47) + .52(SK48) + 0.19(SK49)$$

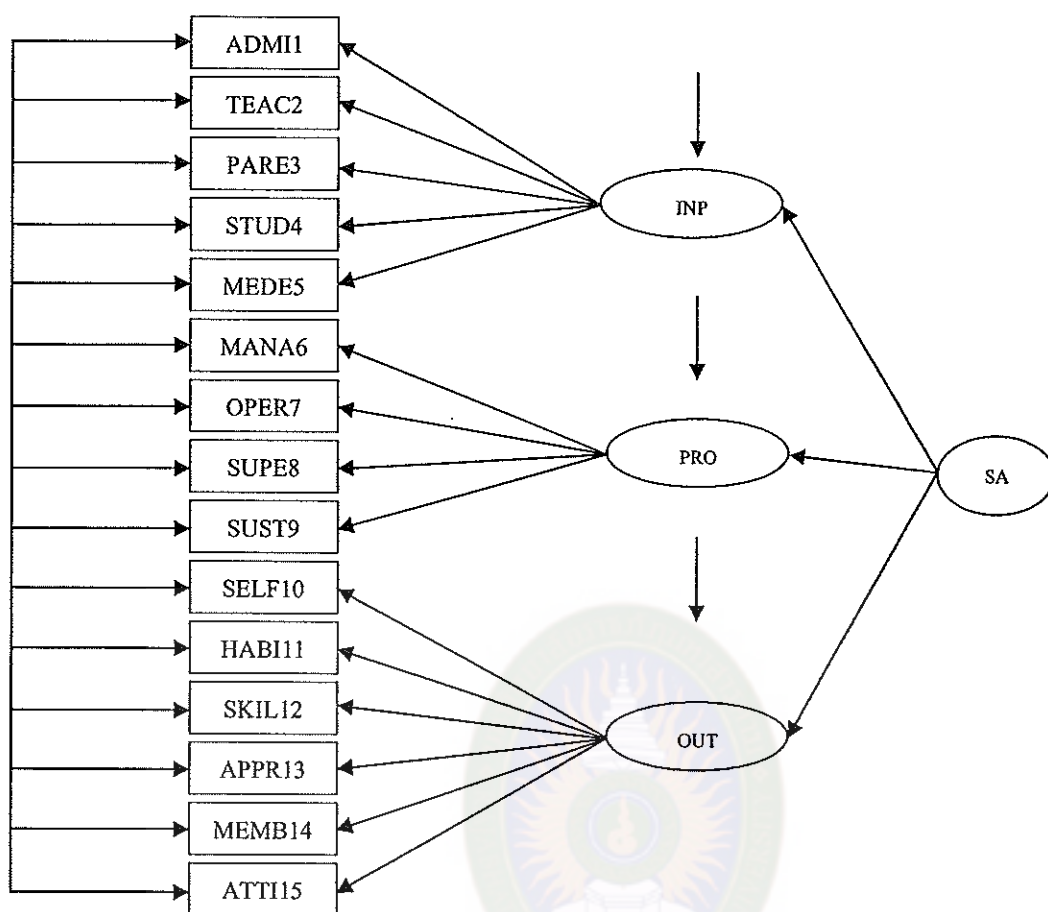
$$APPR13 = -.02(AP50) + .02(AP51) + .08(AP52) - .26(AP53) + .47(AP54)$$

$$\text{MEMB14} = .09(\text{ME55}) + .03(\text{ME56}) + .17(\text{ME57}) + .48(\text{ME58})$$

$$\text{ATTI15} = -.06(\text{AT59}) - .13(\text{AT60}) - .03(\text{AT61}) - .03(\text{AT62})$$

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวม
ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของ โมเดล
ความ สัมพันธ์ โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อพัฒนา
ตัวบ่งชี้รวม ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองจาก
ตัวบ่งชี้ใหม่ 15 ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้จาสเกลองค์ประกอบที่สร้างขึ้น และองค์ประกอบหลัก
3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านปัจจัย (INP) ด้านกระบวนการ (PRO) และด้านผลลัพธ์ (OUT)
มาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการความรู้ดังกล่าว ดังแสดงในแผนภาพ
ที่ 24 ดังนี้

แผนภาพที่ 24 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 อันดับที่สองของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสเกลองค์ประกอบย่อยหรือตัวบ่งชี้ใหม่ทั้ง 15 ตัว เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ รวมถึงการวิเคราะห์ค่าสถิติของค่าสถิติ Bartlett (Bartlett test of Sphericity) และค่าดัชนี KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy : MSA) เพื่อพิจารณาว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมหรือไม่ ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบย่อยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตัวแปร	ADMI1	TEAC2	PARE3	STUD4	MEDE5	MANA6	OPER7	SUPE8	SUST9	SELF10	HABI11	SKIL12	APPR13	MEMB14	ATTI15
ADMI1	1.00														
TEAC2	.75**	1.00													
PARE3	.67**	.66**	1.00												
STUD4	.70**	.66**	.73**	1.00											
MEDE5	.78**	.73**	.69**	.74**	1.00										
MANA6	.97**	.80**	.68**	.71**	.79**	1.00									
OPER7	.88**	.80**	.70**	.80**	.83**	.89**	1.00								
SUPE8	.88**	.80**	.70**	.80**	.83**	.89**	.86**	1.00							
SUST9	.78**	.71**	.78**	.76**	.76**	.79**	.80**	.80**	1.00						
SELF10	.84**	.73**	.70**	.78**	.91**	.83**	.86**	.86**	.78**	1.00					
HABI11	.86**	.75**	.61**	.67**	.74**	.88**	.81**	.81**	.76**	.78**	1.00				
SKIL12	.89**	.73**	.66**	.69**	.78**	.90**	.88**	.88**	.76**	.85**	.79**	1.00			
APPR13	.90**	.80**	.71**	.74**	.78**	.90**	.85**	.85**	.80**	.82**	.79**	.90**	1.00		
MEMB14	.79**	.75**	.75**	.71**	.75**	.83**	.82**	.82**	.92**	.77**	.79**	.76**	.78**	1.00	
ATTI15	.80**	.82**	.77**	.72**	.81**	.83**	.85**	.85**	.80**	.78**	.74**	.77**	.83**	.82**	1.00

หมายเหตุ ** หมายถึง ค่า $p < .01$

จากตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้รวมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (SA) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 15 ตัวบ่งชี้ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ องค์กรประกอบย่อยผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ADMI1) และองค์กรประกอบย่อยการวางระบบการบริหารจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .97 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ องค์กรประกอบย่อยผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียน (PARE3) และองค์กรประกอบย่อยการมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขลักษณะนิสัยที่ดี (HABI11) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .61 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาค่าสถิติอื่นๆที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมและเพียงพอของข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังแสดงในตารางที่ 37 ดังนี้

ตารางที่ 37 ค่าสถิติ Bartlett และค่าดัชนี KMO ของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้รวมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โมเดล	Bartlett's test of Sphericity	P	Kaiser-Mayer-Olkin Measurers of Sampling Adequacy (MSA)
ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	9603.687	.000	.950

จากตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า Bartlett's test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 9603.687 ซึ่งมีโมเดลมีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า .01 ($p < .01$) คือมีค่าที่ระดับ .000 ส่วนค่า Kaiser-Mayer-Olkin Measurers of Sampling Adequacy มีค่าเท่ากับ .950 ซึ่งมากกว่า .80 แสดงว่าตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

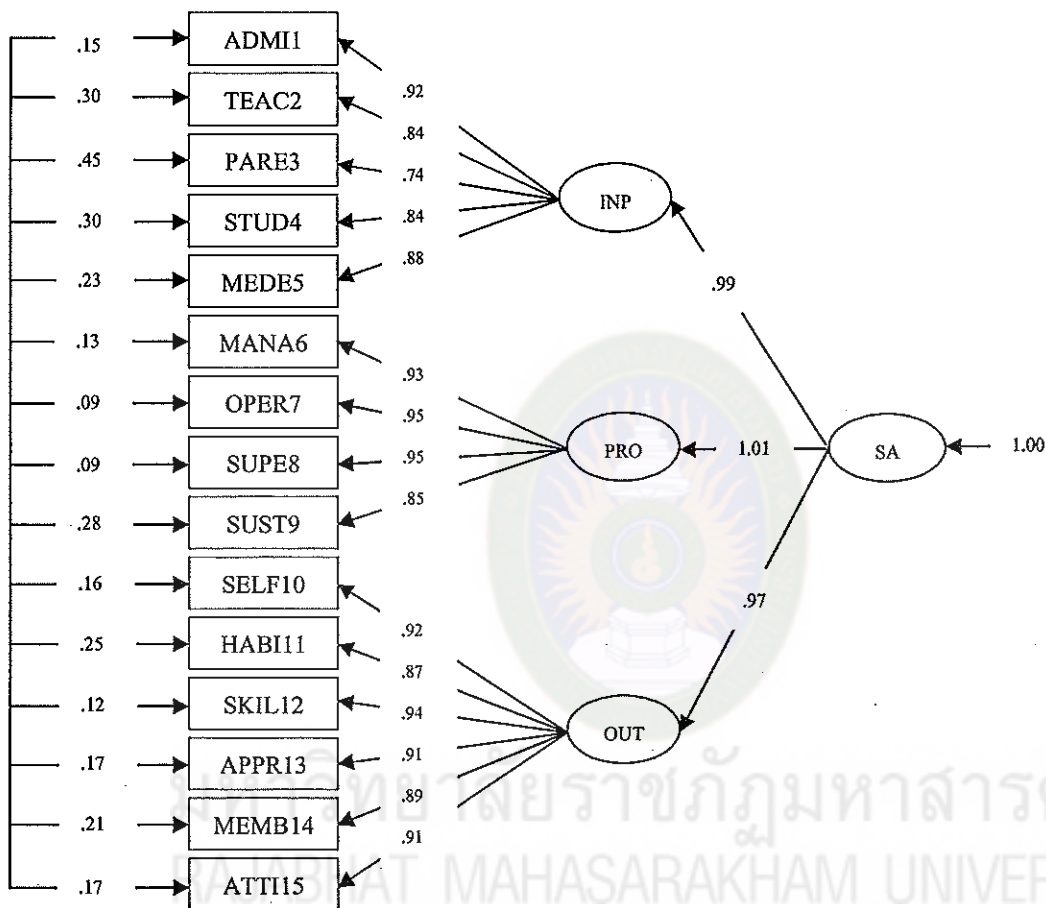
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังแสดงในตารางที่ 38 และแผนภาพที่ 25 ดังนี้

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตัวบ่งชี้	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R ²)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
อันดับแรก				
INP : ADM11	.92**(.03)	.85	.34	.15
TEAC2	.84**(.03)	.70	.18	.30
PARE3	.74**(.03)	.55	-.05	.45
STUD4	.84**(.03)	.70	.24	.30
MEDE5	.88**(.03)	.77	.28	.23
PRO : MANA6	.93**(.02)	.87	-.08	.13
OPER7	.95**(.02)	.91	.04	.09
SUPE8	.95**(.02)	.91	.04	.09
SUST9	.85**(.03)	.72	-.09	.28
OUT : SELF10	.92**(.03)	.84	.43	.16
HABI11	.87**(.03)	.75	.23	.25
SKIL12	.94**(.02)	.88	.37	.12
APPR13	.91**(.03)	.83	.19	.17
MEMB14	.89**(.03)	.80	.47	.21
ATTI15	.91**(.03)	.83	.50	.17
อันดับที่สอง				
INP	.99**(.03)	.98	-	-
PRO	1.01**(.03)	1.03	-	-
OUT	.97**(.03)	.93	-	-

** p < .01

จากตารางที่ 38 สามารถสร้าง โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้รวม
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดังแผนภาพที่ 25 ดังนี้

Chi-Square = 25.85, df = 28, P-value = .58138, RMSEA = .000, GFI = .99, AGFI = .98

แผนภาพที่ 25 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้รวมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน

จากตารางที่ 38 และภาพที่ 25 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจากค่า ไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 25.85 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 28 มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ เข้าใกล้ 1 (P-value = .58) นั่นหมายถึงค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ .99 และ .98 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามกำหนด คือ ระดับการยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า .90 และในส่วนของค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังที่สองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .00 ซึ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ตามที่ Diamantopoulos และ Siguaw (2000 : 85) เสนอว่าค่า RMSEA ที่ดีมาก ๆ ควรมีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 39 และแผนภาพที่ 25 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 3 องค์ประกอบหลักมีค่าเป็นบวก คือ มีค่าตั้งแต่ .97 – 1.01 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยเมื่อจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย คือ องค์ประกอบหลักด้านปัจจัย (INP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .99 องค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ (PRO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.01 และองค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์ (OUT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .97 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกิดจากองค์ประกอบหลักด้านกระบวนการ เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ องค์ประกอบหลักด้านปัจจัย และองค์ประกอบหลักด้านผลลัพธ์ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปค่าสถิติที่สำคัญตามระดับที่ยอมรับได้ และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 39 ดังนี้

ตารางที่ 39 ค่าสถิติที่ยอมรับได้และผลจากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
ตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ค่าสถิติ	ระดับการยอมรับได้	ผลการวิเคราะห์
- Chi – Square (P-value)	- ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$)	.58
- GFI (Goodness of fit index)	- ตั้งแต่ .90 ขึ้นไป	.99
- AGFI (Adjusted goodness of fit index)	- ตั้งแต่ .90 ขึ้นไป	.98
- RMSEA (root mean square error approximation)	- น้อยกว่า .08	.00

เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองจะไม่รายงานค่าสัมประสิทธิ์
คะแนนองค์ประกอบ (FS) ผู้วิจัยจึงได้นำค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) สำหรับตัวบ่งชี้ระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานทั้ง 3 องค์ประกอบ มาสร้างสเกลองค์ประกอบตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
แทนค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ซึ่งทั้งสองค่านี้ให้ความหมายในการทำงานเดียวกัน
(เพชรมณี วิริยะสืบพงศ์, 2545 ; อ้างถึงใน ไกศุภัญญ์ เปลรินทร์, 2552 : 243) ดังนั้นจึงสามารถ
เขียนสมการ โครงสร้างตัวบ่งชี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดังนี้

$$SA = .99 (INT) + 1.01(PRO) + .97 (OUT)$$